

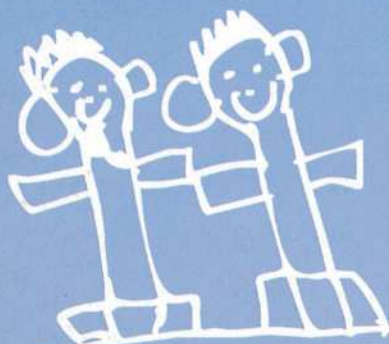
L'amic

REVISTA DE SANT JULIÀ DEL LLOR I BONMATÍ

L'AMIC

3a època - febrer 2007

31

Telèfons i fax d'interès

Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí:

Tel. 972 42 22 96 - Fax: 972 42 33 34
e-mail: ajuntament@stjuliabonmati.com
web: www.stjuliabonmati.com

Registre Civil

i Jutjat de Pau de Bonmatí:

Tel. 972 42 22 96 - Fax: 972 42 33 34

CEIP Sant Jordi:

Tel. 972 42 10 70 - Fax: 972 42 31 50
e-mail: b7000123@centres.xtec.es

Parròquia de Santa Maria de Bonmatí:

Tel. 972 42 08 07

Esplai de Sant Julià del Llor:

Tel. 972 42 16 72

Banc Popular Espanyol:

Tel. i fax: 972 42 0019

Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, sucursal Bonmatí:

Tel. 972 42 15 50 - Fax: 972 42 04 58

Bar - Restaurant Can Jans:

Tel. 972 42 30 03

Restaurant La Barca:

Tel. 972 42 09 63

Bar El Racó dels Amics:

Tel. 972 42 00 26

Turisme Rural Can Vila:

Tel. 972 42 37 12

Restaurant El Duc de l'Obach:

Tel. 972 42 09 77

Centre d'Emergències de Catalunya:

Tel. 112

Mossos d'Esquadra:

Santa Coloma de Farners: Tel. 972 18 16 75
Urgències: Tel. 088
Direcció General d'Emergències i Seguretat Civil:
Oficines: Tel. 972 18 24 38
Urgències: Tel. 972 18 24 00
Fax: 972 18 24 03

Bombers:

Urgències: Tel. 085

Teisa:

Oficines: Tel. 972 20 48 68
Fax: 972 20 48 70
Terminal Autobusos: Tel. 972 20 02 75

Fecsa - Endesa:

Gestions-Serveis Clients: Tel. 902 50 77 50
Avaries: Tel. 902 77 00 77

Correus d'Anglès:

Tel. 972 42 22 21

Consell Comarcal de La Selva:

Oficines: Tel. 972 84 21 61
Fax: 982 74 08 04
Servei Recaptació: Tel. 972 84 01 78
Fax: 972 84 21 01

Informació General:

Tel. 012

Farmàcies

Farmàcia M. José Medina Bonora:

Tel. 972 42 22 31

Farmàcies d'Anglès:

Adela Bonmatí: Tel. 972 42 08 89
Teresa Franch: Tel. 972 42 00 51

Farmàcia de la Cellera:

Marta Jornet: Tel. 972 42 14 63

Farmàcia d'Amer:

Soledat Bassó: Tel. 972 43 03 16

Salut

Centre d'Assistència Primària (CAP) d'Anglès:

Tel. 972 42 14 98 i Fax: 972 42 19 24

Hospital Santa Caterina de Salt:

Centraleta: Tel. 972 18 25 00

Hospital de Girona

Dr. Josep Trueta:

Centraleta: Tel. 972 94 02 00

Prog. Consultes Externes:

Tel. 972 94 02 76-77-49

Admissió d'Urgències: Tel. 972 94 02 81

Unitat d'Atenció a l'Usuari:

Tel. 972 94 02 11-12-13

Serveis d'ambulàncies:

Urgències: Tel. 061

Programació de serveis: Tel. 704 10 03 17

Informació Sanitat respon:

Tel. 902 11 14 44

Horaris de serveis municipals i altres

OFICINES MUNICIPALS:

De dilluns a divendres, de les 9 del matí a les 2 de la tarda.

Dilluns i dimecres, de les 5 de la tarda a les 8 del vespre.

El mes d'agost a conseqüència de les vacances d'estiu, les oficines municipals restaran tancades totes les tardes.

SECRETARIA:

Dilluns, dimarts i dijous, de les 12 del matí a les 2 de la tarda.

Cal concertar visita prèviament.

ALCALDIA:

Cal concertar visita prèviament.

OFICINA TÈCNICA:

Dimarts i dijous, de 12 del migdia a 2 de la tarda. Cal concertar visita prèviament.

DISPENSARI MUNICIPAL:

Dr. Daniel López i ATS Flora Algans: dimecres de 8 del matí a 15 hores de la tarda i divendres de 8 a 11 hores del matí.

Dr. Manel Roman i ATS Magda Bonet: dijous de 8 a 11 hores del matí.

ASSISTÈNCIA SOCIAL:

Per concertar dia i hora de visita, es pot trucar al telèfon directe 972 42 12 45 o bé avisar a l'Ajuntament.

FARMÀCIA

M. JOSÉ MEDINA BONORA:

De dilluns a divendres, de 2/4 de 10 del matí a 1/4 de 2 de la tarda i de 2/4 de 5 de la tarda a les 8 del vespre.

Servei d'urgència diürn, de 9 del matí a 10 de la nit amb guàrdies localitzades al telèfon 646 01 69 07

URGÈNCIES DEL CAP D'ANGLÈS:

24 hores diàries. Tel. 972 42 14 98.

PARRÒQUIA DE BONMATÍ:

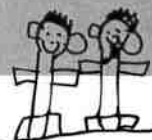
HORARI DE MISSES

Dissabtes i festius anticipades, a les 7 de la tarda.

Diumenges i festius, a les 11 del matí.

HORARI DESPATX PARROQUIAL

Dissabtes, de les 5 a les 6 de la tarda, i hores convingudes al Tel. 972 24 27 62.

SERVEIS	2
LLINDA	3
INFORMACIÓ MUNICIPAL	4
ACTUALITAT	8
ENTREVISTA	10
SALUT	15
ESCOLA	17
ENTITATS	18
OPINIÓ	26
GASTRONOMIA	39
LLIBRES RECOMENATS	40

L'AMIC

Acabem de celebrar les festes de Nadal i l'entrada a un nou any, com també l'esperada Cavalcada dels Tres Reis d'Orient, que per cert, en nom de l'equip de govern volem felicitar al Grup Il·lusió i a tots al col·laboradors, perquè cada any aconseguen que sigui més lluïda. Una vegada més, gràcies per fer-nos passar un dia ple d'il·lusió i felicitat, tant per als petits com per als pares, avis i acompanyants.

Passades aquestes festes i sense adornar-nos, arribarem a l'últim diumenge de febrer, per poder gaudir de la nostra Marxa Popular "Anar-hi Anant", que aquest any celebrarem la seva XX^{ena} edició, i sembla que era ahir que vàrem començar! També des d'aquí, vull felicitar al director del col·legi, Llorenç Pons, que amb el seu esforç, s'ha aconseguit que sigui coneguda a moltes altres comarques i esperada per a molts aficionats.

Aprofitant l'ocasió voldria fer una pinzellada a coses fetes durant el temps transcorregut entre l'últim Amic i aquest: s'han acabat les obres d'urbanització de la zona industrial, sector antiga fàbrica tèxtil de Bonmatí; per altra banda s'està portant a terme la construcció del Centre Cívic de Bonmatí, i que esperem ben aviat poder-ne gaudir, principalment la nostra estimada gent gran, que podran tenir un lloc adequat, tal com es mereixen, per poder fer les seves trobades i passar les estones de lleure amb tota comoditat.

A Sant Julià del Llor, amb el projecte d'urbanització de l'entorn del pont romànic, s'obrirà una zona de gran valor paisatgístic que donarà a conèixer el nostre municipi i la màgia d'aquest entorn, que juntament amb la fase final de la seva restauració, es regularitzarà tot aquest sector.

Acabaré parlant de la rehabilitació de l'edifici de l'Ajuntament, que amb la instal·lació d'un ascensor, l'accés a les oficines serà molt més fàcil per a tothom, juntament amb el dispensari municipal que ja es troba en ple servei, amb unes instal·lacions més funcionals i adequades.

Joan Grabulosa i Vidal
alcalde de Sant Julià del Llor i Bonmatí

Edita: Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí

amb la col·laboració de **Diputació de Girona**

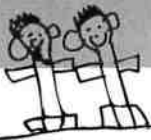
Consell de redacció: Anna Pagès,
Xevi Pijaume, Lluís Molas,
Josep Pérez Raventós, Rosa Taberner,
Joan Marcó i Anna Marcó.

Impressió: Impremta Pagès, S.A.

Portada: Bonmatí - vista general
autor: J. Pérez Raventós

Dipòsit legal: GI-1210-1993

El Consell de Redacció no s'identifica necessàriament amb les opinions dels articles publicats

LLICÈNCIES D'OBRES

LLICÈNCIES D'OBRES MENORS

Definició del tràmit

És l'autorització o permís que dóna l'administració municipal per a l'execució d'obres menors, entenent-se per aquestes:

Les obres de poca envergadura.

Les obres que no afectin ni modifiquin l'estructura i els seus elements.

Les obres que no representin augment de superfície i/o volum.

Les obres que no modifiquin les condicions d'habitabilitat dels habitatges (canvis de distribució, etc.).

Qui l'ha de demanar?

Tothom que desitgi fer una obra menor.

On s'ha de demanar?

Al Registre General de l'Ajuntament.

Com es fa?

Presentant una sol·licitud amb descripció detallada de les obres.

S'ha d'adjuntar: Pressupost de les obres.

Plànol acotat de l'estat actual i de l'estat modificat (només en el cas de modificació d'envans).

Satisfer les taxes corresponents.

Terminis:

A partir de la concessió de la llicència es disposa d'un termini per començar l'obra i d'un termini per finalitzar-la.

El titular de la llicència pot sol·licitar una pròrroga d'ambdós terminis, que es concedirà per la meitat del temps establert, sempre que se sol·liciti amb antelació a l'acabament del termini interessat.

LLICÈNCIES D'OBRES MAJORS

Definició del tràmit

És l'autorització o permís que dóna l'administració municipal per a l'execució d'obres que requereixen un projecte redactat per un tècnic superior legalment reconegut com a competent.

Corresponen a la categoria d'obres majors:

Les obres denominades "de nova planta".

Les obres de reforma, quan es pretén reformar un immoble existent sense augment de volum.

Les obres de reforma i ampliació, quan es pretén reformar un immoble existent implicant augment de volum o de superfície edificada.

Les obres de consolidació.

Qui l'ha de demanar?

Tothom que desitgi fer una obra de les relacionades al punt anterior.

On s'ha de demanar?

Davant el Registre General de l'Ajuntament.

Com es fa?

Presentant una sol·licitud amb descripció detallada de les obres.

S'han d'adjuntar: Tres exemplars del projecte tècnic.

Direcció facultativa: arquitecte, aparellador o enginyer.

Qüestionari estadístic de la Generalitat sobre edificació.

Satisfer les taxes corresponents.

Terminis:

A partir de la concessió de la llicència es disposa d'un termini per començar l'obra i d'un termini per finalitzar-la.

El titular de la llicència pot sol·licitar una pròrroga d'ambdós terminis, que es concedirà per la meitat del temps establert, abans de l'acabament del termini interessat.

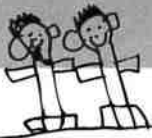

ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA, DIA 1-11-06

MUNICIPI DE SANT JULIÀ DEL LLOR I BONMATÍ

CENS DE VOTANTS	862	
NOMBRE DE VOTANTS	557	64,62%
ABSTENCIÓ	305	35,38%
VOTS NULS	5	

CANDIDATURES	VOTS	%
CiU	233	42,21%
PSC	80	14,49%
ERC	160	28,99%
ICV-EUiA	33	5,98%
PP	21	3,80%
C's	3	0,54%
ALTRES	13	2,36%
VOTS EN BLANC	9	1,63%
TOTAL:	552	100,00%

LES GUAITES MEDIAMBIENTALS

Des de la regidoria de medi ambient de l'ajuntament de Sant Julià de Llor i Bonmatí, us presentem a les Guaites mediambientals...

La figura de la guaita, va ser creada des del Consell Comarcal de la Selva, per cobrir la necessitat dels municipis de la comarca en matèria de gestió de residus, i promoure qualsevol tema relacionat amb el medi ambient. L'objectiu principal, és acompanyar el progrés dels pobles de la Selva cap a la sostenibilitat i el respecte vers el medi ambient.

És un equip format per 8 dones de la comarca, la guaita de Sant Julià de Llor i Bonmatí és la Sra. Montserrat Albiol.

Les tasques realitzades fins ara, han estat:

- Diagnosi dels contenidors de selectiva:
- Muntatge a l'envelat, de l'exposició itinerant "A la Selva ho reciclem tot", del 9 a l'11 de maig de 2005.
- Marcatge amb GPS de totes les àrees de selectiva, elaboració dels planells i creació de la base de dades informàtica.
- Proposta d'ampliació i millora de la ubicació dels contenidors.
- Execució d'una part d'aquesta proposta, amb la nova àrea de Pujada Vista Alegre – Grup Bondia, i completant-ne o modificant-ne d'altres com les àrees de la ctra. de Sant Julià, plaça Maçana, av. 22 de febrer – Envelat, c/ Muñoz González – Remences i c/ Sardana.
- Seguiment setmanal de l'estat de les àrees de recollida selectiva.
- Actuació davant les incidències del servei de recollida selectiva.

Durant el temps que s'ha anat realitzant el seguiment setmanal de les àrees de recollida selectiva del municipi, la guaita ha observat que:

- Molt sovint hi ha cartró sense plegar i fora del contenidor, a les àrees de la Plaça Manel Bonmatí, Plaça dels Pins-mercat, i av. 22 de febrer – Envelat; la majoria d'ocasions és cartró d'empreses i petits comerços. Si tots/es pleguem les caixes i les dipositem dins els contenidors, disminuïrem el volum que ocupen i, per tant, els contenidors trigaran més a omplir-se, ajudant a mantenir la bona imatge del municipi.
- Algunes persones deixen les ampolles o pots de vidre al terra, al costat dels contenidors a l'àrea de la plaça dels Pins - mercat.
- Es necessari que cada persona es faci responsable dels residus que genera, dipositant-los en els contenidors corresponents. A algunes àrees trobareu cartells recordatoris, explicant els problemes observats i les possibles solucions.

Aprofitem per recordar-vos que la recollida d'andròmines es realitza l'últim dilluns de cada mes. És aquest dia i no la resta, que podeu deixar al carrer els materials que no tenen un contenidor específic, com per exemple vidre pla i/o armat, miralls, mobles, fustes i altres andròmines.

També, recordar, que fluorescents i bombetes no poden dipositar-se al contenidor del vidre, cal tornar-los a la botiga quan en compreu un de nou.

A nivell de comarca, les guaites participen en moltes altres activitats i campanyes relacionades amb la gestió ambiental.

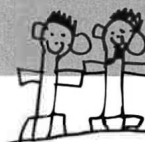
En els propers butlletins...

L'espai de la ...

guaita

6

us anirà informant de tots els canvis i novetats relacionats amb la gestió municipal i/o comarcal de residus i medi ambient.

EL MORRUT DE LES PALMERES

Recentment hem rebut a l'Ajuntament una circular del Departament d'Agricultura, Direcció General de Producció, Innovació i Indústries Agroalimentàries, alertant d'una plaga que afecta a les palmeres i provoca la seva mort. El causant és el morrut roig o morrut de les palmeres (*Rhynchophorus ferrugineus*), un coleòpter de la família dels curculiònids, de recent introducció al nostre territori.

Per tal de evitar la seva propagació, la Generalitat de Catalunya ha publicat l'Ordre ARP/343/2006, establint les mesures obligatòries de prevenció i lluita.

Aquestes mesures van dirigides, principalment, a les persones o empreses que produeixin o comercialitzin palmeres, encara que també n'hi ha que afecten als particulars com per exemple:

- Comunicar la presència de palmeres afectades o sospitoses de la plaga.
- En cas de voler talar les palmeres afectades, s'ha de fer d'acord amb les directrius del Servei de Sanitat Vegetal. És molt important que no es produeixin tales incontrolades que podrien afavorir la propagació de la plaga.
- En cas de comprar palmeres destinades a ser plantades cal exigir el preceptiu passaport fitosanitari C.E.
- No podar les palmeres si no és estrictament necessari, i en tot cas fer-ho a l'hivern i tractar posteriorment les ferides amb un producte adient.
- En zones amb presència de la plaga, efectuar tractaments insecticides preventius especialment a partir de la primavera.

En conseqüència i donat que en el nostre municipi existeixen diferents varietats de palmeres plantades i també es té constància que se n'han talat o arrancat algunes de mortes, ignorant si és per aquesta plaga, es prega que davant qualsevol circumstància que faci pensar amb la possibilitat d'un exemplar afectat, ho posin en coneixement de l'Ajuntament, o del Servei de Sanitat Vegetal de Girona (Telèfon 972-45.43.10) per tal de prendre les mesures adients.

Per a més informació es pot consultar a www.gencat.net/darp apartat "Sanitat Vegetal" i també a www.ruralcat.net

1

2

3

4

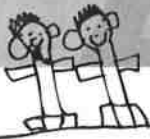

5

6

1. Adult
2. Larva
3. Diferents estadis larvaris
4. Capoll
5. Palmera jove afectada
6. Palmera afectada

FESTA DE LA GENT GRAN

23è HOMENATGE A LA GENT GRAN

Coincidint amb la Diada Nacional de Catalunya, l'Ajuntament va organitzar, com cada any, una sèrie d'actes en honor i reconeixement a la gent gran del nostre municipi.

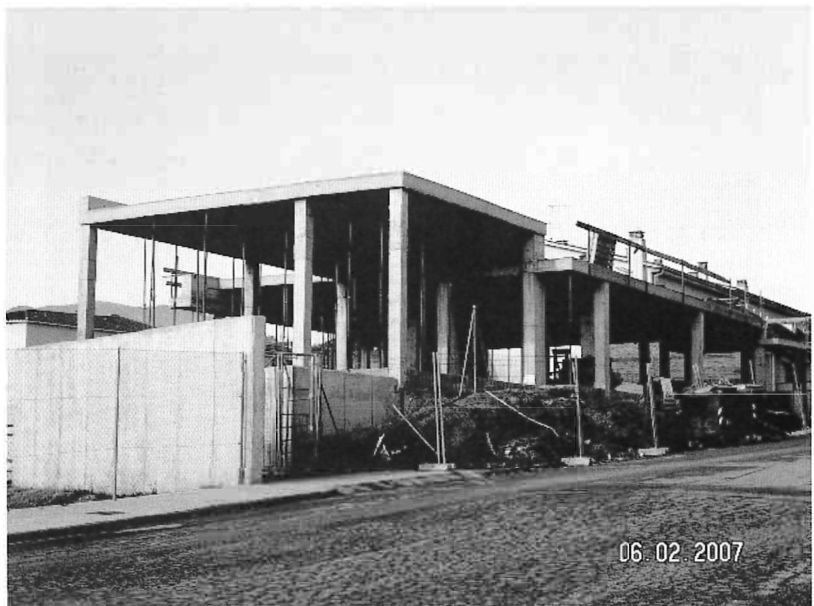
Aquesta doble celebració festiva, posa de manifest la voluntat de l'equip de govern de celebrar la Diada amb els actes institucionals que toquen, però donant tot el protagonisme a la gent gran.

El programa d'actes va consistir amb la missa amb l'acompanyament de la Coral de Bonmatí que, un cop acabada, va oferir un bonic concert. A l'hora prevista dinar d'homenatge a l'envelat, seguidament un recital de cançó de taverna a càrrec d'en Quim Xena i la Rosa d'Osor i per acabar una audició de sardanes per la cobla-orquestra Mil·lenària.

OBRES AL CENTRE CÍVIC

Tot i que lentament, aquesta obra tan necessària pel nostre municipi, va agafant forma, es van superant etapes i solucionant els diferents problemes sorgits i esperem veure en poc temps acabada aquesta primera fase i que tots, entitats, gent gran i veïns en general, en puguem gaudir.

OBRES A LA ZONA INDUSTRIAL

Sector antigues fàbriques tèxtils

Acabades les obres d'urbanització d'aquest sector, es pot comprovar que té un aspecte endreçat i que compta amb tots el serveis necessaris per desenvolupar i reactivar l'activitat industrial. En conseqüència, esperem que aquesta millora comporti la creació de nous llocs de treball, per al nostre municipi.

AGENDA

22 de febrer
25 de febrer
23 d'abril
29 d'abril
27 de maig
27 i 28 de maig

Independència Municipal
Marxa Popular "Anar-hi anant"
Sant Jordi - Jornades Culturals
Aplec de la capella de St. Julià
Eleccions Municipals
Festa Major de Bonmatí

ACTIVITATS 2007 - COLLA EXCURSIONISTA DE ST. JULIA DEL LLOR

- febrer: monogràfic, autosocors a muntanya
- 29 d'abril: Aplec de la capella de St. Julià i caminada popular
- abril-maig: curset orientació
- 26 de juny a 6 juliol: XXI Campaments Estades Esportives de Ribelles
- 13-15 juliol: Campament familiar
- setembre: curs de barrancs
- 11 novembre: la castanyada
- 2 desembre: Assemblea general i dinar del soci

ESTADA A SRI LANKA UN PAÍS DE CONTRASTOS

(Entrevistem a la Ma Lluïsa Riera i a la família de Faustino Grabulosa, per conèixer la seva experiència, d'un any i mig de durada, a Sri Lanka. Els agraeixo la seva atenció i col·laboració en la confecció d'aquest document).

Aquesta aventura comença quan la fàbrica Levi's, de Bonmatí, tancaportes. Amb la previsió, ja certa, de quedar-se sense feina, un grup de treballadors i treballadores especialitzats: mecànics, supervisores i directius, inicien gestions per tal d'aconseguir una nova feina. Entretant, els van sorgint varies ofertes de treball, al Marroc, a Alemanya, a Rússia, etc... Se sap, que la maquinària de la fàbrica de Bonmatí es ven íntegrament per ampliar una fàbrica tèxtil de Sri Lanka. L'empresa Brandix, que pertany a la família Omar (que és qui compra la maquinària), fa una oferta de treball molt interessant al director, en Manel Jornet, perquè esculli a uns quants treballadors/es especialitzats, amb la finalitat de posar en marxa, el més ràpid possible, l'ampliació d'una fàbrica tèxtil que condicionarà amb tots els elements necessaris a fi d'engegar un millor nivell de producció. El director Sr. Manel Jornet, reuneix a dos supervisores i tres tècnics mecànics interessats per marxar cap a Sri Lanka en el mes de febrer de 2005, però que, degut al lamentable incident del Tsunami i als efectes provocats per aquest, dos dels tècnics mecànics per raons familiars van optar per no anar-hi.

Així és que l'Eva Riera, amb el seu espòs Ramon Clota, i el seu fill l'Oriol, en Jordi Jaime, amb la seva esposa Montse Fernández i fill Adrià i la Ma Lluïsa Riera, emprenen el viatge cap a Sri Lanka el dia 5 de febrer, esperançats però alhora expectants per veure en quines condicions trobarien l'illa.

Sri Lanka, és una illa situada al sud de la Índia i a l'est de Tailàndia, tocant a l'oceà Índic. Destaca per ser avui un dels països més densament poblats del món (305 habitants/

km quadrat). Amb una superfície de 65.610 km quadrats, hi viuen 20.064.776 habitants.

Abans del 1972 era conegut amb el nom de Ceilán.

La moneda és la Rupia de Sri Lanka.

La ciutat més gran és Colombo i la capital Kotte.

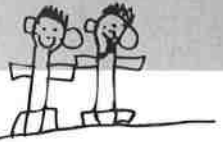
A Sri Lanka, es parlen tres idiomes, el Tamil al nord, a la resta el Sinhala, i els més joves de 40 anys en avall, parlen també la llengua anglesa.

ARRIBADA I VIVÈNCIES

La primera sensació que tenen a l'arribar a l'aeroport és l'esplèndida simpatia de la gent i els sorprèn enormement la circulació de vehicles, que és a l'invers del nostre, i el seu gran caos circulatori. S'allotgen una setmana a l'hotel "Colombo Plaza", un dels millors de Colombo, a l'espera de disposar de residència habitual en el Royal Park Condominium, a Rajagiriya, un complex residencial format per 2 blocs de pisos de 23 plantes, disposant de tots els serveis: vigilant, piscina, gimnàs, supermercat etc....

Mentrestant, en Tino Grabulosa viatja al Marroc amb una oferta de treball i s'hi està tres

setmanes fins que en Manel Jornet li demana que s'afegeixi al grup de Sri Lanka perquè necessiten urgentment un tècnic mecànic degut al desbordament de feina que tenen. En Tino, primer marxa sol i, tres mesos més tard, el seguirà la seva dona Esther de Benialbo i el seu fill Pol.

A la fàbrica, es comença a treballar, ensenyant a fer funcionar la maquinària arribada de Bonmatí. Primer en una nau de l'antiga instal·lació a l'espera de la construcció d'una nova planta al costat de l'altra. L'horari de treball és de nou hores, de dos quarts de vuit del matí a les sis de la tarda amb una hora per poder dinar. El més pesat de tot era el viatge perquè, degut al mal estat de les carreteres i el trànsit existent, per arribar a la feina, trigaven una hora i quart de camí.

En el temps lliure aprofiten, com és natural, per fer turisme. Visiten Negombo, Galle (zona més afectada pel Tsunami), Bentota que són els poblats situats arran de costa, on poden viure l'autenticitat de la regió i, també, "Norèlia", Kandy, que és la zona més muntanyosa. Els petits pobles que es van trobant al llarg de la costa estan formats per casetes o, en alguns casos, barraques adossades sense enllumenat i amb pocs serveis. En alguns llocs, l'única font de llum de què disposen són els fars dels cotxes. Es sorprenen de la quantitat de rètols que anuncien petites parades o botigues arran de carretera. De fet, la gent dels pobles acostuma a comprar-ho tot al carrer, el peix, la carn, els cereals, les llegums, la fruita... Com és natural a la ciutat i especialment a la capital, Colombo, s'hi troben grans superfícies on s'hi

poden adquirir tot tipus de productes.

- L'Esther ens explica:

Les carns es venien congelades o semi congelades i tallades, i la majoria provenien d'Austràlia. No trobàvem conill, pernil salat, botifarres com les nostres, etc...

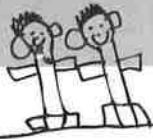
En canvi el peix era força abundant, tot i que diferent al nostre. Res de rap, llenguats, escarmalans, però si moltes llagostes, lla-gostins i calamars.

Els nadius de l'illa, disposen de pocs recursos per viure, semblant al nostre país fa uns cinquanta anys. El salari base està en sis mil rupies (aproximadament cinquanta euros). Un mecànic pot arribar a cobrar entre deu mil i onze mil rupies i una supervisora quinze mil. Socialment es distribueixen en castes, agrupades per feines i relacions socials. Els matrimonis són convinguts. Quan una parella es casa van a viure a la casa del noi. Les aparences són molt importants, fins i tot quan festegen s'amaguen darrere un paraigua per evitar les mirades alienes.

En el vestir són força estrictes. Les dones porten el Shary i els homes el Sharon, tot i que a la capital hi ha més llibertat.

L'educació és oficial i gratuïta per a tothom. Vesteixen uniformats, tots de blanc, les nenes amb vestit, corbata, trenes i llacets i els nens amb camisa i pantalons. L'horari escolar és de vuit del matí a una de la tarda, però degut al mal estat de les carreteres hi ha nens que s'han de llevar a les quatre o cinc del matí per

poder arribar-hi a l'hora.

Fora de la capital, sobre les sis de la tarda se'n van a dormir, ja que es fa fosc aviat. Algunes famílies disposen de televisor a les llars però la majoria no. L'educació és un gran repte per al jovent que veuen que és l'única manera de promocionar i millorar d'estatus.

Sobta veure la gran afectuositat que desprenen, pel carrer és fàcil veure nois amb nois i noies amb noies agafats de les mans, sense prejudicis. El contacte físic és molt important per a ells; tocar-te forma part de la seva manera d'expressar-se.

Un dels moments més anhelats foren les visites dels seus fills respectius i d'algunes amistats d'aquí. (durant els dos estius que hi van passar).

En Ricard, un veí d'Anglès i també mecànic, es va afegir un xic més tard al grup. Hi va passar sis mesos juntament amb la seva família.

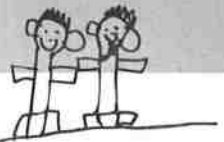

VIVÈNCIES D' UN ADOLESCENT

*En Pol (fill d'en Tino i l'Esther) explica la seva vivència dels 11 mesos que hi va viure.—Quan vaig arribar a l'aeroport estava un xic espantat, atabalat, i pensava: on em fico? Feia molta calor i hi havia molta gent per tot arreu.

S'instal·la amb els seus pares i comença a desenvolupar la seva vida social, sobretot en el complex residencial. La seva arribada va coincidir amb el dia en què es celebrava una festa organitzada pels treballadors/es espanyols. Va començar a sospitar que allò pintava bé i que les expectatives eren bones—. Al començament, sortia sempre amb els meus pares, no sabia anar sol —comenta—, però ben aviat va anar coneixent altres nois i noies i de seguida va entrar a formar part del grup d'adolescents, la majoria fills de gent benestant i expatriats. I com era d'esperar, amb gran facilitat, va començar a participar en l'ambient del jovent resident al Royal i a conèixer altres nois estudiants. Una vegada fet el grup d'amics, solien sortir de gresca els divendres, dissabte i algun diumenge a la tarda. En alguna ocasió també tornava de matinada. Compaginava la vida social amb els estudis. Va assistir a un curs d'anglès al British Council, i va reforçar les seves classes d'anglès amb una professora particular, ja que un bon domini era necessari per relacionar-se.

En Pol es va sorprendre de la tranquil·litat amb què es viu a l'illa, per exemple per aconseguir un sandwich, tardaven a servir-lo entre mitja hora i una hora. Això el desesperava!!!

Quan al menjar, comenta que tot era molt picant d'espècies, però que va gaudir molt menjant llagostes i llagostins que allà s'adquiria amb molta facilitat i a molt bon preu.

Però, tot i passar-s'ho molt bé, a estones enyorava els amics que havia deixat a casa i decideix tornar una mica abans del previst.

CURIOSITATS I ANÈCDOTES

Destaquen els grans contrastos que hi ha entre la vida a la capital i a la resta del país, la temperatura, els serveis, les costums, la llibertat.

El paisatge és peculiar, en les zones baixes tot són palmeres i camps d'arrossos i cap a muntanya grans extensions de plantacions de te, alguna cascada d'aigua, i algunes zones amb animals salvatges, com elefants, micos etc...

Hi ha restriccions en molts sentits, de llum a temporades, de medicaments que es venen

segons la quantitat que indica la recepta. El tabac també es ven d'un en un perquè no tothom pot adquirir tot un paquet (la gent no fuma de cara al públic, només algun adinerat se'l veu amb el gran cigar a la boca).

Hi ha molta varietat de fruites tropicals: papaia, pinya, rembutants, cocos, coconuts, duriens que fan una olor molt forta i desagradable.

Els nois són tant o més presumits que les noies, llueixen joies, braçalets, anells... Sobta veure els grans empresaris o gent molt adinerada lluint anells vistosos tipus segell.

La gent de la fàbrica prefereix anar a treballar els dissabtes, ja que a les seves cases no disposen de massa distraccions. En la fàbrica és curiós veure que les dones embarassades porten un mocador rosa al cap, per diferenciar-les.

Quan a anècdotes, la Ma Lluïsa ens comenta que les dones blanques tenen molt d'èxit. Una vegada un noi que anava amb un tuc tuc (vehicle petit semblant a un tricicle lleuger) va perseguir molta estona el tuc tuc on viatjava, només per demanar-li el seu telèfon. I una altra vegada anant de camí cap a Galle, els seus encants (ja que com és natural per la calor vestien lleugeres de roba), els va salvar d'una sanció per excés de velocitat.

Ella mateixa ens explica que, juntament amb l'Eva, una companya, es van afegir a una peregrinació a un temple budista Adam's Ster, i es van passar quatre hores de fosc pujant escales i que l'endemà semblaven dues aneguetes i no servien per a res.

L'Esther ens explica que, al començament,

sempre anaven a comprar, al banc i a fer gestions en grup perquè els feia respecte anar-hi soles, però amb el temps això va desaparèixer i cadascuna es va anar espavilant per si mateixa.

En Tino ens explica que un dia va haver d'acompanyar a la Ma Lluïsa a l'hospital després de patir un petit accident domèstic i un cop curada el metge l'hi va fer una recepta amb tots els medicament que havien utilitzat perquè els anessin a comprar i els retornessin a l'hospital.

Una vegada van estar convidats a un casament d'un "jefe", i una altra, el grup d'espanyols varen assistir a la presentació de la traducció d'un llibre de Federico García Lorca, escrit per una escriptora del país, i amb la presència del Cònsol espanyol a la Índia, en la qual la Ma Lluïsa els va delitar amb un ball de sevillanes.

VALORACIÓ

Tots i totes coincideixen en ressaltar el gran grau d'acolliment que van tenir de la gent del país.

Destaquen la bona harmonia i companyerisme de totes les persones del grup, (hem fet molta pinya –comenta en Tino–). Aquesta bona relació els ha facilitat el treball i el gaudir de l'estada i l'experiència.

La Lluïsa comenta que, com a persona, l'ha ajudat a fer un pas endavant en la integració, ja que, tot i que per la gent nadiua el color de la pell era una barrera infranquejable, per a ella de seguida no va suposar cap trava.

La família Grabulosa destaca que, tot i la pobresa de la gent del país, aquests oferien tot el poc que tenien i eren molt hospitalaris amb tots nosaltres. En la feina, els mecànics nadius, agraiïen tot el que se'ls hi ensenyava, i se'ls veia contents. Una teula de xocolata se la repartien entre tots, encara que el tros fos petit. Això ens va fer veure que tenen molt de companyerisme entre ells.

En resum, tots estan d'acord que l'experiència ha estat del tot positiva.

Rosa Taberner i Bosch

ELS POLLS

L'ésser humà és atacat per dues espècies de polls: el poll del cap (*Pediculus humanus*), el qual presenta dues races: el del cap i el del cos (realitza la posta en les costures de la roba interior) i la cabra o lladella (*Phthirinus inguinalis*) que viu sobre el pèl púbic.

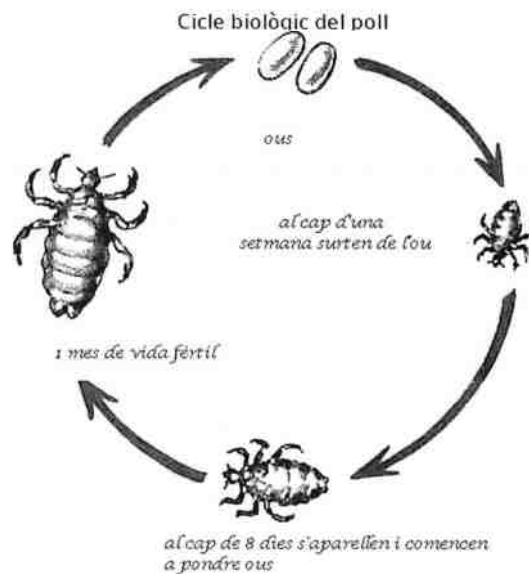
El poll del cap és un insecte que viu entre els cabells. Té uns 2 mm de longitud, és de color grisenc, sense ales, i amb el cos pla. En els extrems de les potes té ganxos per adherir-se als cabells.

S'alimenta de la sang que xucla de la pell del cap en picar les persones. Es reproduïx ràpidament; cada femella posa d'uns cent a tres-cents ous durant el seu període fèrtil que sol durar un mes. Aquests ous, anomenats llémenes, són de color blanc i estan fortament enganxats a la base del cabell. Després de set a deu dies eclosionen i neixen els insectes, els quals ja poden aparellar-se al cap de 8 dies.

El símptoma principal de la parasitació de polls (pediculosi) és la picor del cuir cabellut, ocasionada per la irritació de la saliva que l'insecte diposita a la petita ferida de la picada. La irritació pot ser tan intensa que en gratar-se, es poden produir pelades a la pell i infeccions. No solen representar, però, un perill de salut o una mostra de mala higiene i no són responsables de propagar malalties.

Com es pot saber si es tenen polls?

El primer que es nota és una picor persistent al cap. S'ha de comprovar la presència de llémenes enganxades a la base del cabell o bé, més rarament, es poden identificar els polls vius. És possible veure'ls directament, però és millor utilitzar una lupa i efectuar l'exploració amb bona il·luminació. Mentre la cria està dins l'ou aquest és de color fosc i està tapat. Quan el poll surt les llémenes són més transparents i no tenen la part superior. És recomanable revisar el cabell dos cops per setmana, preferentment darrere les orelles i al clatell. De vegades es confonen amb la caspa i les escames seboreiques, però ambdues formacions no estan adherides als cabells i es treuen fàcilment. A més, la caspa no té la brillantor nacrada de les llémenes.

Com es transmeten?

Passen d'un cap a l'altre per contacte dels cabells (no salten, ni volen). També s'encomanen per l'intercanvi de pintes, raspalls, gorres, bufandes, tovalloles, mocadors etc. La transmissió és possible mentre hi hagi polls vius en la persona infestada o en els seus accessoris i fins que s'hagin eliminat totes les llémenes.

Com s'eliminen els polls?

El tractament es basa en aplicar, al més aviat possible, un preparat insecticida. Cal seguir estrictament les instruccions dels diferents productes comercialitzats, tenint en compte que, amb molts d'aquests, s'haurà de repetir el tractament diverses vegades per tal de matar els polls sortits dels ous. No és convenient utilitzar colònies, xampús, etc. Contra aquests paràsits si no estem infestats ja que es pot afavorir que apareguin polls resistents a aquests tractaments i, per tant, deixin de ser efectius quan realment els necessitem.

Per tal d'eliminar les llémenes es pot esbandir el cabell amb una barreja d'aigua i vinagre, i després passar una pinta amb les pues molt fines, o bé, treure-les amb els dits.

Els polls viuen exclusivament a les persones; són innecessàries algunes mesures com netejar mobles o locals, desparasitar animals de companyia etc.

Resumint doncs, tenir una bona higiene no és cap garantia per evitar el contagi. El fet que algú de casa (els nostres fills o nosaltres mateixos) tingui pols segurament ens produeix esgarrifança però no ha de ser motiu d'alarma. Hi ha molts tractaments que ben aplicats donen bons resultats.

Marta Cos

El refredat i la grip

	Refredat	Grip
Causa	200 virus diferents	Influenza
Inici	Lent (2-3 dies)	Agut
Febre	Absent o lleu	Alta
Mal de cap	A vegades	Sempre
Secreció nasal	Abundant i aquosa	A vegades
Estornuts	Sí	A vegades
Tos	Seca o lleu	Freqüent i intensa
Mal de coll	Sí	Sovint
Malestar general	LLeu	Dolors musculars
Prevenió mèdica	Cap	Vacuna

TRACTAMENT

Analgèsics-antitèrmics

Beure molta aigua, caldos, infusions

Descansar

Bafs, rentats nas sèrum

NO ANTIBIÒTICS

PER EVITAR EL CONTAGI

Rentar-se sovint les mans

Utilitzar mocadors de paper

Tapar-se la boca quan tossim

ANAR AL METGE SI:

Patim una malaltia de cor, bronquis, diabetes

Dura més de 8-10 dies

Apareix febre molt alta

Olga Esparch

PEDRES A LA PRÒPIA TEULADA

Us trametem aquí part de l'article de Josep Piferrer Puig, publicat el passat dimarts, 7 de novembre, al PUNT, no amb la intenció de pronunciar-nos a favor o en contra del mateix, això ho deixem a criteri dels lectors, sinó com a punt de partida de tots nosaltres, docents i no docents.

" PEDRES A LA PRÒPIA TEULADA "

La política de queixa mediàtica que emprèn treballadors de dins el sistema ha estat un dels mals endèmics de l'escola pública. El resultat de tants anys de desprestigiar l'escola des de dins sols crea desconfiança a la població.

En una presentació sense precedents, la carta d'un mestre descontent dirigida als polítics ocupava tota la primera plana. No vull aquí rebatre una per una les preguntes/denúncies que feia aquest docent. El que em pregunto és la finalitat i les conseqüències d'aquesta publicitat. Aquesta política de queixa mediàtica que emprèn treballadors de dins el sistema ha estat un dels mals endèmics de l'escola pública. El resultat de tants anys de desprestigiar l'escola des de dins sols crea desconfiança a la població. I com que a la privada ni se'ls passa pel cap escampar als quatre vents els seus problemes –tants o més que a la pública– al final portaran l'aigua al seu molí. I amb això no vull dir que els docents no hàgim de denunciar les equivocacions dels governants. Hi ha mecanismes per canalitzar les queixes que poden donar tant o més bons resultats que la crítica en els mitjans de comunicació.

L'estratègia de publicar a la premsa les mancances, sovint amb exageració, té el seu origen en els sindicats dels docents.

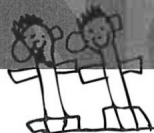
A uns sindicats més que a altres no els ha tremolat la mà a criticar el sistema sense parar-se a pensar que creen recel a les famílies amb fills en edat escolar. I ho fan uns sindicalistes que, molts d'ells, sols aspiren a conservar la seva preuada plaça d'alliberat sindical. N'hi ha que fa dècades que no trepitgen una aula. Quan parlem d'escola, caldria recordar allò que encertadament va escriure en Jaume Cela en el seu llibre *Amb lletra petita* (Ed.62). "La millor propaganda que podem fer-nos és demostrar que estímem al nostre ofici."

Us heu preguntat mai per què serà que els mestres acabem parlant sempre dels nostres alumnes?, a totes hores i en qualsevol lloc, ja sigui a peu de passadís, tot prenent un cafè o en els mitjans de comunicació, tan se val.

I és que aquesta nostra feina és una feina de vocació; aquests infants que ens preocupen, que ens fan enfadar, de vegades fins i tot plorar!, també ens enamoren i els portem sempre amb nosaltres, quasi es podria dir que formen part del nostre ADN, són ells els qui aconseguixen que, dia rere dia, ens tornem a posar davant la classe i ho tornem a provar, intentant aconseguir que quan surtin de l'escola en tinguin un bon record, que siguin persones de bé i amb recursos per encarar-se amb èxit al futur.

Que per molts anys sigui així!!!

CLAUSTRE DE MESTRES

RESUM D'ACTIVITATS ANY 2006

Durant l'any 2006 la nostra associació va portar a terme tot un seguit d'activitats adreçades a tot el municipi de Sant Julià del Llor i Bonmatí en general i als socis i amics de Nova Frontera en particular. A continuació les detallem:

DATA ACTIVITAT

11 de febrer	Festa de la fusta de l'embotit - Carnestoltes
26 de febrer	Col·laboració amb la Marxa Popular
26 de març	Aplec de Calders - Cavallada
16 d'abril	Aplec XXIII Aniversari del Municipi (Missa cantada per la Coral)
23 d'abril	XX Jornades Culturals – Exposició de treballs manuals i flors
6 de Juny	Festa Major – Missa cantada per la Coral
8 de juliol	Sant Cristòfol (Benedicció de vehicles, sopar i ball)
16 d'agost	Excursió a Colera - Trobada de Corals
4 de novembre	La Marató de TV3 (Conferència a l'escola)
11 de setembre	Concert Diada de la Gent Gran
11 de novembre	Festa del Soci
8 de desembre	Festa de la Puríssima (confecció de fanalets)
24 de desembre	Missa del Gall amb la Coral
26 de desembre	Concert de Sant Esteve per la Coral

També es varen continuar portant a terme les activitats habituals de l'associació: gimnàstica dos dies per setmana, assaig de la Coral un dia per setmana, Aeròbic un dia per setmana, i afegint durant l'any passat: Català un dia per setmana, Informàtica dos dies per setmana, i classes de country un dia per setmana.

Per acabar, volem aprofitar l'oportunitat que ens brinda l'Amic per animar a la gent gran, simpatitzants, amics i a tothom de Sant Julià del Llor i Bonmatí, a participar de les diferents activitats que es portaran a terme des de l'associació durant l'any, essent les properes activitats:

- 10 de Febrer: Festa-Sopar Carnestoltes
- 25 de Març: Aplec de Calders – Cavallada

Us hi esperem!!!!

LA CALVALCADA DE REIS 2007

Una vegada més, ses majestats els Reis de l'Orient, amb els seus patges i tota la comitiva reial, han estat presents a Bonmatí, amb tot el seu esplendor.

S'han presentat carregats de regals que, ben segur, han repartit per totes les cases, fent les delícies de petits i grans, sobretot d'aquells que al llarg de tot l'any s'han esforçat a fer bondat. També duien una mica de carbó pels més entremaliats de tots, els qui es mereixen una estirada d'orelles.

La cavalcada ha estat molt lluïda. Enguany cada Rei ha pogut viatjar en la seva pròpia carrossa; això ha estat possible gràcies al treball d'uns pocs però molt esforçats veïns que amb tota la il·lusió del món han adequat i recuperat la vella locomotora. Com a novetat d'enguany, la comitiva venia precedida d'un grup de motos que afegien les seves botzines al redoble dels tambors que repicaven alegres i molt ben coordinats.

Els torxers, ben disposats, escortaven la marxa amb les teies enceses, donant solemnitat a la cavalcada.

En arribar al poble, mantenint la tradició, la desfilada es va dirigir cap a l'ajuntament, on els Reis van ser rebuts pel consistori municipal i el cap de protocol. L'alcalde els va donar la

benvinguda i Ses Majestats van adreçar unes paraules als concurrents. A continuació la marxa va seguir fins a l'envelat on els Tres Reis van adorar l'infant Jesús per, tot seguit, ocupar les seves troncs a l'escenari fent les delícies dels més petits, que hi van poder desfilat per saludar-los personalment i recollir uns presents.

Des de l'escenari, els presentadors i animadors de la festa amenitzaven la vetllada, mentre la Roser i els seus ajudants oferien una suculent xocolata desfeta que feia les delícies de tothom: segur que més d'un va tornar a casa sense gana!

Els membres de la comissió agraïm, ben sincerament, l'esforç de totes les persones que han ajudat a fer possible la cavalcada: comerciants, empreses, entitats, particulars,... així com la col·laboració dels nois i noies del poble que amb gresca i alegria participen de la comitiva.

Gràcies a tots i comptem amb vosaltres de cara al futur.

Associació Grup Il·lusió

RÀDIO BONMATÍ 2007

Benvolgut lector/a de l'Amic,

Aquesta és la primera vegada que ens dirigim a tu, ja com a nova entitat del Municipi. Però qui som? Què hem fet? I el més important, què volem fer? Tranquil/a, tot seguit t'ho expliquem.

La idea del projecte neix a finals de maig de 2006, quan dues persones integrants de l'associació van veure i coincidir en la necessitat de muntar una eina d'informació, participació, entreteniment i difusió cultural per a totes les edats, ja que en la zona on ens trobem considerem que hi ha un buit en activitats d'aquest tipus.

De seguida vàrem pensar que hauria de ser un mitjà de comunicació, atractiu, dinàmic i modern. A partir d'aquell moment la nostra idea va ser clara, una emissora de ràdio local. Per què no? Era una bona oportunitat i no la podíem deixar escapar.

Vàrem començar a cercar persones que volguessin formar part d'aquest projecte, i ja som un locutor de ràdio, un tècnic de so, un informàtic, una comptable i un electrònic.

Des de llavors han estat molts els tràmits i permisos que hem hagut de superar. És per això, que ens solem reunir els diumenges a la tarda al local d'entitats del poble, per tractar tot allò que creiem que és necessari.

Afortunadament, des de l'11 de gener, ja som quelcom, ja que vàrem presentar la documentació necessària per tal de formar-nos com a associació (Associació Radiofònica de Bonmatí), una entitat sense cap mena d'ànim de lucre, aliena a l'Ajuntament i estretament compromesa amb el poble.

Han estat molts els contactes que hem establert des de aleshores. Hem contactat amb emissores locals pròximes com Sant Gregori, Sant Hilari, Celrà i Quart. Hem establert lligams amb centres docents d'ensenyament de la zona perquè col·laborin en activitats de la nostra associació ja que considerem que jugaran un paper important.

D'altra banda, voldríem fer una crida a tothom del municipi i pobles del voltant que, indiferentment de l'edat, sexe, opinió..., tinguin ganes i il·lusió en participar i col·laborar activament amb nosaltres perquè es posi en contacte a través del correu electrònic radiobonmati@gmail.com o bé per telèfon al 972.42.22.96 (Ajuntament). Us rebrem amb els braços oberts.

De totes maneres, esperem que la pròxima vegada que tinguis notícies nostres sigui mitjançant el receptor de ràdio.

Som una eina del poble per servir al poble i que volem ser molt a prop teu.

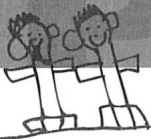
Pots seguir les novetats de Ràdio Bonmatí a través de la nostra pàgina web:
www.stjuliabonmati.com/radio

CALENDARI D'AUDICIONS DE SARDANES

BALLAR SARDANES DE BEN SEGUR QUE AGRADA A MOLTA GENT I QUAN DECIDIM ANAR A BALLAR, TENIM L'EXCUSA QUE NO SABEM A ON ANAR. PER NO TENIR PROBLEMES, ADJUNTEM UNA RELACIÓ D'ACTIVITATS SARDANISTES QUE ES FAN A PROP DEL NOSTRE POBLE. POTSER EN FALTA ALGUNA PERÒ EN TENIM UNA BONA COLLA PER PODER GAUDIR DE LA SARDANA.

DIA	MES	HORA	POBLACIÓ	LLOC	MOTIU
25	Febrer	16,15	Cassà de la Selva	Pavelló Polivelant	32è Aniversari de l'Entitat. Doble audició
4	Març	17,00	Vidreres	Sala Municipal Casino "La Unión"	Festa Fí d'Hivern.
11	Març	14,00	Riudellots de la Selva	Pavelló	Dinar Germanor i Audició Sardanes
1	Abril	11,30	Olot	El Firal	Ballada de Rams
1	Abril	12,00	Cassà de la Selva	Plaça de la Coma	Ballada de Rams
8	Abril	12,00	Santa Coloma de Farners	Plaça Farners	Audició de Sardanes
8	Abril	17,00	Besalú	Prat de Sant Pere	Aplec de pasqua
9	Abril	17,00	Llagostera	Plaça de Catalunya	Doble audició de sardanes
10	Abril	12,00	Santa Coloma de Farners	Ermita de Farners	Festa del Cor. Audició de Sardanes
10	Abril	16,00	Santa Coloma de Farners	Ermita de Farners	Festa del Cor. Audició de Sardanes
15	Abril	17,00	Salt	Pista poliesportiva	Doble audició de sardanes
15	Abril	17,00	Sant Gregori	Pavelló municipal	Roser. Audició de Sardanes
21	Abril	18,00	Girona	Auditori la Mercè	Diada del Soci
22	Abril	10,30	Girona	Pista Piscina de la Devesa	Trobada Sardanista Infantil
22	Abril	11,15 16,00	Girona	Pista Piscina de la Devesa	Aplec de la Sardana
23	Abril	19,00	Angles	Plaça de Catalunya	Diada de Sant Jordi
23	Abril	19,00	Banyoles	Plaça Major	Diada de Sant Jordi
29	Abril	Mati i Tarda	Santa Coloma de Farners	Parc de Sant Salvador	Aplec de la Sardana
1	Maig	16,00	Amer	Plaça del Monestir	Aplec de la Sardana
12	Maig	22,00	Caldes de Malavella	Teatre Municipal	Concert Vigília Aplec
13	Maig	Mati	Angles	Ermita de Santa Barbera	Aplec de l'Ermita
13	Maig	Mati, Tarda i Nit	Caldes de Malavella	Parc de la Sardana	Aplec de la Sardana
20	Maig	12,00	Santa Coloma de Farners	Ermita de Farners	Aplec de Farners
20	Maig	Mati i Tarda	Cassà de la Selva	Pineda Fosca	Diada del Soci. Doble audició. Arrosada
27	Maig	17,00	Llagostera	Plaça de Catalunya	Festa Major. Audició de Sardanes
27	Maig	Tarda	Castellfollit de la Roca	Plaça Major	Festa de la Germanat. Audició de Sardanes
28	Maig	17,00	Llagostera	Plaça de Catalunya	Festa Major. Audició de Sardanes
1	Juny	22,00	Cassà de la Selva	Plaça de la Coma	Nit dels Músics Cassanencs
2	Juny	22,00	Lainya	Plaça Nova	Audició d'Estiu
3	Juny	17,00	Cassà de la Selva	Plaça de la Coma	Audició de Festa Major
4	Juny	16,30	Cassà de la Selva	Plaça de la Coma	Doble Audició de Festa Major
5	Juny	16,30	Cassà de la Selva	Passeig Vilaret	Doble Audició de Festa Major
9	Juny	22,00	Cassà de la Selva	Camp de Futbol	Concurs de Colles Sardanistes
9	Juny	22,00	Castellfollit de la Roca	Església-Museu	Concert d'Estiu
10	Juny	17,30	Riudellots de la Selva	Font del Mas Vilà	Aplec i cloenda curset Sardanes
16	Juny	Mati i Tarda	Banyoles	Casal d'Avis-Plaça Major	Festa dels Paletes
16	Juny	22,00	Girona	Plaça Miquel de Palol	Audició 50è Aniversari
17	Juny	Mati, Tarda i Nit	Angles	Font del Canyo i Plaça Catalunya	Aplec de la Sardana
24	Juny	18,00	Amer	Plaça del Monestir	Diada del soci. Ballada de Sardanes
24	Juny	18,00	Vidreres	Plaça Lluís Companys	Sant Joan, Sardanes i Ball
30	Juny	20,00	Caldes de Malavella	Plaça Amical Mathausen	Diada del soci, Sardanes, sopar i havaneres
30	Juny	22,00	Castellfollit de la Roca	Plaça de Catalunya	Audició d'Estiu
30	Juny	22,00	Olot	El Firal	Gresca al Firal. Audició de Sardanes
30	Juny	Nit	Banyoles	Barri de Can Puig	Festa del Barri de can Puig

PUBILLATGE 2006

Els passats dies 30 de setembre i 1 d'octubre de 2006, com a hereu de Sant Julià del Llor i Bonmatí, vaig tenir l'oportunitat de representar al nostre poble en la trobada que es va fer a la població de Seva (Osona), en qual s'escolliren els hereus i les pubilles de les comarques de Girona, Tarragona, Lleida i Barcelona i l'hereu i pubilla de Catalunya en una trobada multitudinària amb tots els actes que es varen celebrar. Per a mi va ser una gran experiència que no podré oblidar fàcilment, encara que no sortís elegit. El poder compartir aquests dies amb altres hereus i pubilles del territori català va ser molt positiu i divertit, degut a la gran companyonia que hi va haver entre tots els participants i els qui em van acompanyar en aquests dies.

També remarcar el gran sentiment que la gent té per expressar les tradicions catalanes. A més de participar en aquesta trobada, en el decurs de l'any 2006, he assistit a d'altres trobades de pobles veïns i de la nostra província, com ara Anglès i Roses.

Aprofito per animar a tots els qui aquest any us podeu presentar a l'elecció de l'hereu i la pubilla del nostre poble, que no tingueu por i que si sortiu elegits serà una molt bona experiència, com ho ha estat per a mi i molts altres.

Donar les gràcies a totes les persones que treballen desinteressadament perquè aquestes tradicions es mantinguin vives, tant en el nostre poble com a tot Catalunya.

Carles Costa

Aquesta vegada es va donar una circumstància una mica particular, ja que en Carles es va presentar a la trobada amb la pubilla del 2005, ja que l'Anna Martins no el va poder acompanyar, amb motiu dels estudis.

Per altra banda vàrem tenir una gran alegria al veure elegida i proclamada pubilla de les comarques gironines a la representant d'Anglès, la Marta Casas amb qui ens uneix una bona amistat, ja que normalment assistim a les trobades amb la colla del poble veí. Una vegada més, moltes felicitats.

A la trobada vàrem oferir com a presents, un magnífic bastó, gentilmente cedit per Bastons Finna, i un bonic gerro de ceràmica cedit per l'Ajuntament. A ells i a tots els col·laboradors, moltes gràcies.

Ma C. Lladó

ORIENTACIÓ

L'èsser humà és l'animal que té el sentit de l'orientació més atrofiat...

Increïble, però cert...

Avui dia vivim en una societat en la que realitzem i practiquem moviments cíclics... repetitius... monòtons... Estem avesats, "alguns" d'anar de casa a la feina i de la feina a casa i només ens adonem dels "canvis" quan ens enderroquen un edifici o un arbre, ens tallen per obres un carrer o ens trobem en una altra població o ciutat...

Dins el nostre municipi veiem "senyals orientatives" que ens indiquen punts d'interès, lúdics, d'esbarjo,... Camp d'esports, Església, Cementiri, Ajuntament, etc,... pràcticament no ens hi fixem... Perqué sabem on ens trobem, Aquestes senyals (algunes ben col·locades, d'altres no) Són el "Tot" quan estem en lloc que desconeixem...

És quan ens hem d'esforçar i "reorientar-nos".

La paraula orientació vol dir: "girar-se cap a orient"... Sembla senzill ...

Pot semblar senzill si sabem on és l'orient... Ho sabem?...

Podríem definir l'orientació, com a la capacitat d'una persona o animal per determinar la seva posició en una regió desconeguda, en relació amb els punts cardinals. La clau per a qualsevol orientació resideix en conèixer on es troba un, és a dir, determinar la pròpia situació...

Actualment hi han "aparells" que ens poden donar d'una manera molt fiable on estem, pero començaré pel començament...

Sistemes tradicionals d'orientació:

Antigament, quan encara no hi havia tants camins ni carreteres senyalitzades i no s'havien confeccionat els mapes de què disposem ara, l'orientació es realitzava utilitzant únicament els indicadors que ens dona la mateixa naturalesa.

La natura per si mateixa, facilita una informació que ens pot resultar útil en la nostra marxa. Tot i que la informació que la natura pot donar-nos sobre la direcció i el temps són molt rudimentàries, són millor que res davant d'una dificultat imprevista, quan et falten ajudes més precioses.

El Sol i les ombres:

Oriental-se mitjançant el Sol és el sistema més ràpid, si no disposem de brúixola i sols cerquem els punts cardinals amb una certa aproximació.

Tothom sap que el Sol s'alça per l'est al matí i es pon per l'oest a la tarda, passant al migdia pel sud. Si podem observar aquest moviment, sabrem localitzar aquests punts cardinals, i per tant, el nord.

En qualsevol època de l'any, el Sol es troba cap el sud, quan en la seva trajectòria el·líptica es troba en el seu punt més alt respecte a l'horitzó, al migdia segons l'hora solar. Així doncs, si a les 12 hores en punt (hora solar) ens situem de cara al Sol, estarem mirant cap el Sud veritable, i la nostra ombra apuntarà cap el Nord veritable.

Cal recordar que a l'estat espanyol l'hora solar la trobarem:

- Primavera i estiu, hora oficial menys 2 hores.
- Tardor i hivern, menys 1 hora.

El rellotge de polsera:

Hi ha moments del dia, però, en que serà molt difícil determinar els punts cardinals per a la simple observació del Sol. Si disposem d'un rellotge de manetes podem conèixer la posició del sud de la manera següent:

- 1.- Posem el rellotge en hora solar. Tardor-hivern (-1h.) Primavera estiu (-2h).
- 2.- Col·loquem el rellotge en posició horitzontal i l'orientem de manera que la maneta que indica les hores assenyali la posició del Sol.
- 3.- Imaginem una línia que vagi del centre del rellotge a les 12 h. La maneta de les hores (encarada al Sol) i la línia de les 12 h. formen un angle. La bisectriu (línia que divideix un angle en dues parts iguals) ens indica la posició del sud.

Els Estels:

Orientar-se per l'observació dels estels ha estat, des de sempre, una pràctica força arrelada que, com tantes altres, avui dia ha perdut vigència i ús.

Els estels girant durant la nit, juntament amb tota la cúpula. Entre tots els estels visibles a l'Hemisferi Nord, existeix un que està pràcticament fix al llarg de tota la nit, durant totes les nits de l'any. Aquest estel se'l coneix amb el nom

d'Estel Polar, perquè indica la direcció del Pol Nord.

La LLuna:

Orientar-se per la Lluna no és en principi, gens fàcil. Tenim, primerament, un gran inconvenient: La lluna té quatre fases ben diferenciades i, a més, segons la fase, no la veiem tota la nit.

És important saber també que la Lluna segueix el mateix camí que el Sol, alçant-se per l'est, passant pel sud i ponent-se per l'oest. Però el temps que triga en aparèixer darrere el Sol és variable, i és precisament això el que dificulta l'orientació de la Lluna.

A continuació exposaré altres mètodes no tan fiables... (No els he utilitzat mai... Ni espero fer-ho)

Les molses:

Són petits vegetals amants dels llocs humits que formen catifes sobre el terra, roques i troncs i, a vegades sobre l'aigua. No toleren gaire la presència del Sol. És per això que la presència de molses en una banda d'una pedra o un arbre ens pot indicar el nord. Degut al clima d'algun lloc concret, es pot trobar molsa creixent per qualsevol costat dels arbres, però a la zona nord podrà ésser més dens.

Solana-Obaga:

Quan anem per muntanya observarem que la vegetació sol ésser més abundosa i ufanosa a les vessants orientades al nord (obagues), on no pateixen tant els efectes del Sol i, per tant, la humitat és

major.

A l'alta muntanya, aquest efecte s'inverteix, les plantes s'aglomeren a les vessants Sud (solanes) a la recerca del poc escalf del Sol en aquestes contrades. Per aquest motiu, també, la neu i el gel persisteixen més a les obagues que a les solanes i també trobarem murs de pedra amb una cara més humida que l'altra.

Soques Tallades:

Si observem detingudament una soca d'arbre tallat hi veurem uns anells concèntrics, perfectament delimitats, (anells anuals de creixement) que ens assenyalen les diverses èpoques de creixença que ha viscut l'arbre. Molt possiblement trobarem que en una banda són més gruixuts que en les altres. Això és degut a que aquesta banda és més calenta (rep més insolació) i, per tant, es desenvolupa millor. Aquesta cara ens assenyala el sud.

Formiguers:

Diuen els experts que les formigues acostumen a obrir els seus caus amb l'entrada orientada al sud...

Migracions d'ocells:

Si mai tenim la sort d'observar els grans estols d'ocells en ruta migratòria podrem tenir present que a finals d'hivern i primavera volen direcció nord, i a la tardor en direcció sud.

Les Esglésies:

Els nostres avantpassats al construir les façanes dels temples orientaven a orient.

XXIV FESTA DE LA SEGREGACIÓ

DIA 29 D'ABRIL DE 2007

CAPELLA ST.JULIÀ DEL LLOR

EL POT DE MAIONESA I EL CAFÈ

Quan les coses a la vida ens superen, quan 24 hores al dia no són suficients, recorda el pot de maionesa i el cafè...

Un professor, davant la seva classe de filosofia, sense dir paraula, va prendre un pot gran i buit de maionesa, i va procedir a omplir-lo amb pilotes de golf. Després va preguntar als estudiants si el pot estava ple. Els estudiants van estar d'acord en dir que sí.

Així, el professor va agafar una capsula plena de "caniques" i la va buidar dins el pot de maionesa. Les "caniques" van omplir els espais buits entre les pilotes de golf. El professor va tornar a preguntar als estudiants si el pot estava ple i ells van tornar a dir que sí.

Després, el professor va agafar una capsula amb sorra i la va buidar dins el pot. Per suposat que la sorra va omplir tots els espais buits i el professor va preguntar de nou si estava ple. En aquesta ocasió, els estudiants van respondre amb un sí unànime. El professor, ràpidament, va afegir dues tasses de cafè al contingut del pot i, efectivament, va omplir tots els espais buits entre la sorra. Els estudiants reien en aquesta ocasió. Quan el riure es va anant apagant, el professor va dir: "Vull que s'adonin que aquest pot representa la vida. Les pilotes de golf són les coses importants com la família, els fills, la salut, els amics, l'amor, coses que t'apassionen. Són coses que, encara que la resta ho perdéssim, i només aquestes ens quedessin, les nostres vides encara estarien plenes. Les "caniques" són les altres coses que ens importen, com la feina, la casa, el cotxe....."

La sorra és tot el restant, les petites coses. Si posem la sorra en el pot primer, no hi hauria espai per les "caniques", ni per les pilotes de golf. El mateix passa amb la

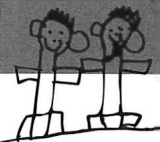
vida. Si utilitzem tot el nostre temps i energia en les coses petites, mai tindrem lloc per les coses realment importants.

Para atenció a les coses que són crucials per a la teva felicitat. Joga amb els teus fills, dona't temps per anar al metge, vés amb la teva parella a sopar, practica el teu esport o afició favorita. Sempre hi haurà temps per netejar la casa, per reparar la clau de l'aigua... Ocupa't de les pilotes de golf primer, de les coses que realment importen. Estableix les teves prioritats, la resta només és sorra."

Un dels estudiants va aixecar la mà i va preguntar què representava el cafè. El professor va somriure i va dir: "Que bé que em facis aquesta pregunta. Només és per demostrar-vos que no importa quant ocupada pot semblar la teva vida, sempre hi ha lloc per un parell de tasses de cafè amb un amic."

Marta Cos

LA PRESA DE DECISIONS

En el moment que prenem una decisió a la nostra vida, estem escollint un camí, mentre que alhora estem renunciant a molts d'altres corriols per on podíem haver transitat i el nostre present hagués tingut una història totalment diferent. Però les resolucions no es prenen d'avui per demà, ans al contrari, de fet diuen que en realitat quan quelcom s'altera, no ho fa de cop, sinó que ja fa temps que ha estat modificant-se, fins al moment que es fa palpable explícitament, és a dir, quan un individu deixa la feina i pren la decisió, ja fa temps que està pensant en una nova feina, fins que arriba el dia que es fa explícit el comunicat i decideix marxar; o bé quan una parella es separa, ja fa temps que s'ha estat distanciant per culpa d'un motiu o altre, fins que arriba el dia que aquesta separació es posa de manifest, i és el que s'anomena la presa de decisió.

Decidir, té unes causes que són els motius aliens que fan que es produeixi, alhora té unes conseqüències que són menor o major grau de repercussió en la nostra vida, dependent del tipus de determinació.

Al llarg del dia, constantment, portem a cap milers de resolucions, però el cer vell té uns sistemes automàtics que fan que, atès el cas, hi han molts actes que són repetitius, les accions queden gravades i actuem per pròpia inèrcia.

Hi ha un aspecte que és la por, la por a deliberar, sovint si fòssim del tot conscients de les conseqüències, compromisos i obligacions que ens pot suposar prendre una determinada deliberació, en tota la seva totalitat, potser, o millor dit, segur que no la pendríem, ja que les llistes serien tan llargues que el pànic ens envairia el cos. Per tant, és bo pensar les coses, deixar-les descansar, però un cop rumiat i barri-

nat, tirar-s'hi de cap. Perquè amb les resolucions constants és com avancen les persones, les famílies, les empreses i el món en general.

Tenim aquest gran do de ser lliures i de poder escollir, per tant, és bo fer-lo servir, ja que això ens fa éssers racionals, però utilitzar-lo amb seny, essent conseqüent. I si mai ens equivoquem, assumir-ho i lluitar per redreçar la situació. Perquè sempre hi ha un bri de llum rere la porta per solucionar allò que hem errat.

I malgrat mil persones ens aconsellin, en allò que hem de fer o dir, som nosaltres mateixos davant d'una situació, que hem de resoldre i solucionar, i això ens farà créixer. Perquè naixem sols, morim sols i empenem decisions unilateralment sols. Fem el que fem, la nostra vida és nostra i el que cal és disfrutar-la al màxim, perquè el temps s'esmicola i cal donar-li respostes que la facin rendir.

Anna Pagès

EL LLENGUATGE NO VERBAL

Comunicar-se és quelcom fascinant, donat que la persona pot tenir en ment una idea, i mitjançant la gran capacitat de la comunicació, pot exposar-la al món a través d'un llenguatge conegut per l'interlocutor. D'aquesta forma regalem aquella petita llum que teníem dins nostre a un munt de persones que podran gaudir-ne: Aquest és el poder que tots tenim, i potser a voltes no valorem.

Les persones per comunicar-nos fem servir dues vies: el llenguatge verbal, que és tot allò que el subjecte té en el conscient de la seva ment i vol transmetre al món, via paraules, i el llenguatge no verbal, que és aquell que el nostre inconscient coneix i transmet sense que la nostra voluntat intervingui. Seria llenguatge no verbal tots els gestos, mirades i moviments que fa el nostre cos mentre parlem, per tant direm que el llenguatge no verbal acompanya el verbal.

Durant una conversa podem analitzar les dues persones que la formen i escoltant allò que ens diuen, podem interpretar una cosa, mentre que si llegim els gestos que acompanyen allò que ens diu, sovint podem interpretar-ne una altra que pot ser diferent o fins i tot contradictòria al què el subjecte ens està comunicant verbalment. Però el llenguatge fiable serà el no verbal, és a dir, els gestos i moviments que fa el cos, ja que donen a conèixer allò més amagat que l'inconscient guarda.

Posarem un exemple significatiu:

En una discoteca un noi molt ben plantat es disposa a caçar a la seva presa, heus aquí una bella joveneta ben arreglada i perfumada. El noi s'acosta.

Primer avís: les persones tenim un espai al voltant nostre, aquest espai ens separa dels nostres interlocutors, i es divideix

en tres cercles que irreflexivament marquem al nostre voltant, cada un d'ells delimita un tram respecte la confiança que ens té el nostre interlocutor, en el primer tram del cercle, que seria la part més enfora hi poden entrar tots els desconeguts que no entraran més endins del cercle i es comunicaran amb nosaltres des d'aquest punt, en el segon tram hi entren la família i els amics i en el tram més proper sols els amants i la família més íntima podran entrar-hi.

El caçador en qüestió, s'atraveix, malgrat no ser convidat, a entrar en el segon tram de l'esfera espacial i tot i ser un desconegut es manté tranquil·lament en el tram de la família i els amics, duu un bas de tub a la mà i un somriure entre els llavis. La noia li retorna un somris, mentre unes paraules es creuen en l'aire, em són impossibles de sentir des del lloc on estic ubicada. Comencen una conversa, buida, de ben segur, on l'objectiu del mascle és conquistar una femella aquesta nit. Ell té els peus mirant a la noia.

Segon avís: la posició dels peus indica l'intenció del subjecte, uns peus mirant cap a la víctima en qüestió, significa que la seva intenció és seguir estant parlotejant amb ella, uns peus on un d'ells assenyalava una direcció, indica la intenció cap on vol anar la persona.

La conversa prossegueix i ella creua els braços somrient lleugerament, mentre reula un pas i col·loca un dels peus en direcció de fugida, ell en canvi transgredeix l'espai més íntim de la senyoreta. El Dandi tot i intuïnt que la cortesana se li escapa de les mans, s'acosta un pas més dintre del cercle guanyant l'espai que ella ha reulat.

Tercer avís: la posició dels braços indi-

ca si estem oberts a la persona o tancats, quan els braços estan plegats, vol dir que ens tanquem a la persona, mentre que els braços oberts indica que estem desprotegits, com molt bé indica, vers l'individu. En aquest cas indica que ell està interessat amb ella, mentre que ella incòmoda per la transgreció, opta per escapar. Disimulant la seva intenció amb una rialla.

En aquest cas concret la parella no va donar fruit, simplement va ser un intent fallit del caçador, ella desaparaguè i quedà confusa entre la multitud, i ell agafat a aquella beguda que l'acompanyava i li donava seguretat, va allunyar-se cap a una altra direcció.

Estudiant els moviments tot i no poder escoltar una conversa, podem ser capaços de deduir les intencions del les parts que la formen.

Posarem un nou exemple:

Dos personatges conversen en un bar asseguts, ell i ella, ella té les cames creuades, és una qüestió de protecció femenina, però alhora té les mans damunt la taula assenyalant aquell que té al davant, indica clarament que està per la conversa i s'il·lusiona per seguir-la. Ell es toca el nas, això pot simbolitzar que estigui

comunicant un fet que potser no és cert del tot, donat que un estudi ens diu que quan mentim, el nostre nas segrega una substància que resulta ser molesta en els narius i conseqüentment i de manera irracional procedim a rascar-nos. Seguidament ella es toca l'ull, talment una brossa s'haguès incrustat a dintre, però no, això indica que hi ha quelcom en la conversa que li resulta molest i incòmoda i s'en vol amagar tapant-se, sense pensar, la part facial, perquè tem mirar a l'altre persona de fit a fit. Seguidament s'agafa un fil de cabell i comença a cargolar-lo d'una manera insinuant. Podem interpretar que malgrat alguna mentida regna en aquella parella, ella vol seguir lluitant per tenir-lo i per tant el sedueix.

Tenim mil maneres de comunicar-nos, i és fantàstic conèixer el món dels gestos involuntaris que s'amaguen rere cada ment, sols cal fixar-nos en petits detalls que acompanyem al parlar, i pensar que el ser és tan perfecte que està programat per no mentir, i davant la conversa malgrat tenir un cervell mentider, un gest o una mirada sempre delatarà la veritat. Sols cal parar atenció i utilitzar el sentit comú.

Anna Pagès

RECOLLIDA DE TRASTOS VELLS:

Aquest servei de recollida es porta a terme en el nostre municipi l'últim dilluns de cada mes.

Cal destacar que només aquest dia es poden dipositar trastos vells al costat dels contenidors.

VIATGE A EGIPTES

Egipte. El país dels faraons i les piràmides; de les grans construccions de temples i escultures monumentals; el país que disposa d'un gran desert i del riu més llarg del món; de poblets mig abandonats i de ciutats bullicioses; de grans descobertes i de grans incògnites. Egipte, país de contrastos. La seva civilització ha apassionat a molta gent des de sempre, des dels científics de més renom fins a simples aficionats, com ara jo. Sóc llicenciada en Història, i el meu gran somni era poder viatjar, almenys una vegada a la meua vida, a Egipte. I mira per on, ja ho he aconseguit.

El meu viatge a Egipte es va fer realitat gràcies a una amiga meua, la Sora, i a la seva actual codirectora de tesi, Mara Castillo. La Sora va començar a fer classes de jeroglífics amb la Mara, una egiptòloga experta en el Regne Nou d'Egipte (la 18ª dinastia) que va venir a fer una estància d'uns mesos a la Universitat de Girona. La Mara és la presidenta de la A.U.I.E. (Asociación Universitaria de Investigación Egiptológica), una associació internacional fundada a la Complutense de Madrid. Un bon dia, la Sora em va venir a trobar i em digué: "La Mara està organitzant un viatge a Egipte, que vols venir?". En sentir aquella pregunta se'm van il·luminar els ulls, i un parell de mesos més tard el meu somni es va fer realitat.

La Mara havia organitzat un viatge per a un grup reduït de 10 amics; varen ser 14 dies intensius d'història visitant infinitat de coses, recorrent el riu Nil de dalt a baix. Vam estar a El Caire, Memfis, Al-Mynia, Tell Amarna, Luxor, Esna, Edfú, Kom Ombo, Aswan i Abu Simbel, passant per l'illa Elefantina, Abydos,... i de disfrutar de 4 dies de creuer. Vam visitar des de les mítiques piràmides de Gizeh (considerades una de les 7 meravelles del món), la Vall dels Reis, passant pel Bazar Oriental Khan El Khalili (un immens mercat de carrers estrets replets de botigues on hi trobaves de tot i més), fins a una petita església del Barri Copte o el Monasteri de Sant Simeó al mig del desert. A més, vam disposar d'una escolta policial quasi en tot moment per poder fer més àgil i segur el nostre recorregut pel territori, ja que hi havia carreteres perilloses pels

turistes i concretament una de les ciutats que vam anar, Al-Mynia, on l'entrada als turistes estava prohibida.

Em vaig quedar fascinada. Egipte em va impressionar més del que m'havia imaginat. Em va impactar la immensitat de les piràmides de Gizeh, que a més de ser enormes també disposen d'una bellesa desbordant, i dels seus passadissos i cambres interiors, i el recinte que les rodejava. Els temples tan immensos, amb els seus gravats i jeroglífics recorrent totes les seves pedres, tan a l'exterior com a l'interior, als sostres i a les parets, a les columnes i arreu on hi hagués un bri de pedra lliure. Les columnes i estàtues colossals, les tombes dels faraons i nobles, amb pintures realistes, passadissos i cambres disposades al llarg de tot el seu recorregut fins a arribar a la cambra mortuòria. Els obeliscos tallats en una sola peça a les canteres i adornant els temples i despuntant

com una llança en direcció al cel, indicant que allí hi habitaven les restes d'una civilització mil·lenària. També recordo un temple descomunal a Edfú que em va meravellar, el Temple d'Horus, el més ben conservat d'Egipte. Els temples de Ramsés II i la seva esposa Nefer-

tari a Abu Simbel, amb el seu espectacle a la nit de llum i so explicant la victòria de Ramsés II sobre els Hitites a la batalla de Kadesh. La piràmide Roja; la piràmide Escalonada del rei Zoser; la Necròpolis de Sakkarah; la colosal estàtua de més de 15 metres del faraó Ramsés II; Deir El Bahari, l'espectacular temple

de la reina Hatshepsut; la Mesquita d'Alabastre de Mohamed Ali a la Ciutatella. L'extraordinari Museu de el Caire, amb peces exposades per tot arreu, on no hi havia ni una paret lliure, literalment parlant. La infinitat de peces que s'hi poden veure estan penjades a les parets, en vitrines, al mig dels passadissos, a les entrades de les cambres, a les escales,... i ja us puc dir que és impossible veure-les totes en un sol dia. El Riche Café, un bar-restaurant al mig de la ciutat que un cop a dins t'aïllaves de tot el bullici exterior, un lloc de pensadors, un lloc de contrast on trobaves taules plenes de llibres i amb un menjar

exquisit. La caòtica ciutat de El Caire, repleta de cotxes i taxis atrotinats que no paraven de tocar el clàxon continuament, on els semàfors estaven per fer bonic i els peatons havien de travessar la carretera resant perquè no els passessin per sobre...

A part dels monuments, també vaig poder disfrutar del seu bell paisatge a bord del creuer i de l'autobús. D'oasis i terres fèrtils, els contrastos de la seva població i dels magnífics i engegadors esclats de colors brillants reflectits sobre els camps llaurats, els arbres i palmeres, en les arenas del desert i les aigües del seu tranquil riu Nil. La ment em va dur a milers d'anys enrere. Contemplava en somnis la construcció de les piràmides i dels temples; veia la gran destresa dels artistes i escultors pintant i esculpint les parets de les tombes dels més poderosos faraons i nobles; albirava tempestes de sorra movent dunes, sepultant edificacions i descobrint-ne d'altres. En aquest sentit recordo l'increïble temple de Luxor, on en un costat de la seva entrada i a uns 10 metres per sobre del nivell inferior de les columnes, hi ha una petita mesquita pintada amb colors vius. La Mara ens va explicar que quan van construir la mesquita, el temple de Luxor estava sepultat per tonelades de sorra del desert, i que el més segur és que només despuntés alguna que altra columna o restes de les altíssimes parets, sobre una de les quals van construir la mesquita. Avui dia ja no s'utilitza perquè han desenterrat el temple de Luxor, i ara es pot observar i recórrer en tot el seu esplendor, però amb la peculiaritat de poder disfrutar d'una petita mesquita a bastants metres per sobre del nivell del terra actual.

Al llarg del nostre viatge també hi va haver temps per disfrutar de moltes anècdotes i de moments incòmodes, per exemple, quan vam visitar la vall dels nobles, un reguitzell de nens i nenes ens van venir al darrere tota l'estona intentant de vendre'ns nines de drap i altres objectes. Molta gent diu que Egipte és un país molt pobre, però en realitat el govern no es vol modernitzar, i disposen d'una escolarització gratuïta fins als 15 anys (a veure quan ho aconseguirem això aquí nosaltres), però els pares els hi surt més a compte que els seus fills estiguin mendicant i venent coses als turistes en lloc d'estar a l'escola, ja que d'aquesta manera aporten uns diners extres a casa. Per tant, us suggereixo que si viatgeu a Egipte no feu cas de moltes guies de viatges que diuen

que dueu bolis, xiclets i caramels per donar-los als nens, ja que així potenciareu més que els nens continuïn mendicant al carrer en comptes d'anar a l'escola; i si no són rendibles al carrer els pares els duren a l'escola, perquè en allí el menjar també és gratuït. A més, a la ciutat de El Caire les cases estant a mig acabar, amb obra vista, sense pintar ni arreglar, però això sí, tenen una antena parabòlica a cada balcó, i això que són més cares que aquí!

Un aspecte que sempre hi ha present a l'aire és que la història de les dones no té cap mena d'importància, i un exemple d'això és una anècdota que ens va passar a un temple de Gizeh. A l'entrar vaig poder observar que hi havien dos passadissos, un a la dreta i l'altre a l'esquerra, però només el dret estava condicionat amb taulons de fusta al terra fent un recorregut. En Nasser, un guia amic de la Mara, en sortir, ens va dir que l'altre part del temple era igual com el que havien visitat i que no valia la pena d'entrar-hi, però la Mara va intervenir dient que s'equivocava, que en allà hi havia la representació de les deesses i de les dones, i ens va fer entrar altre cop cap dins a veure aquella part vetada als turistes per molts guies. La Mara ens va explicar que Egipte ens ha arribat com una terra de faraons, guerrers i esclaus, un món masculinitzat, però en realitat, les dones estaven molt ben considerades i estaven al mateix nivell que els homes, ja que eren les portadores de la vida i la imatge de la fertilitat, ja que sense les dones, la vida no existiria.

Un altre fet curiós és la importància que té arreu del món la tomba de Tutankamon i la veritat és que té molt de renom pel simple fet (i, no cal negar-ho, important) que es va descobrir intacta, amb el segell de l'entrada sencer, indicant que ningú no havia profanat la seva tomba des del dia que la van tancar. Però com a tomba és una més, i per a mi són millors les de Seti II, Ramsés III i sobretot la de Tutmosis III amb dos nivells de passadissos i sales i amb el sarcòfag original de pedra a l'interior.

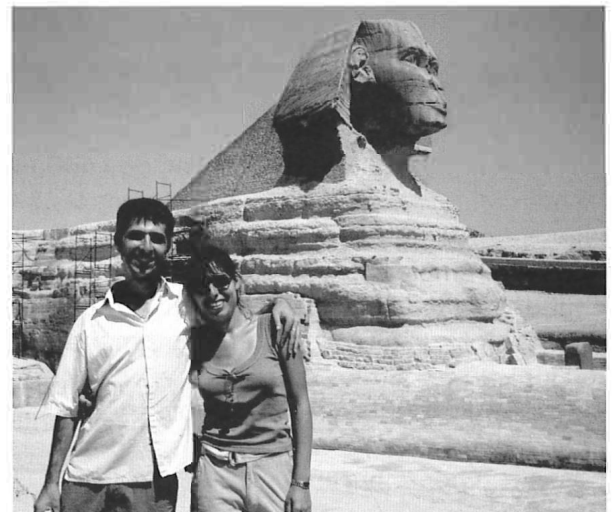
Un altre fet sorprenent són les entrades a les piràmides. La major part d'elles es troben al bellmig de la piràmide. Primer has de pujar

uns esglaons fins al lloc on trobes l'accés i un cop allà, la única cosa que veus és un forat quadrangular i fosc d'un metre d'alçada i quan t'hi aboques una mica més veus una pronunciada baixada de fusta fins a les profunditats de la terra. Ja per començar la postura no és molt còmoda: encorbats, amb les cames flexionades i intentant recórrer 100 o 200 metres en aquestes condicions. Al·lucinant! I no ho dic en el sentit figurat de la paraula. A mi em va encantar. Baixar per aquell passadís fet per mans expertes, amb una rectitud incalculable, pensant que estava a punt d'observar l'interior d'una piràmide, amb els seus passadissos i sales, la incertesa de no saber què hi trobaria i l'emoció de contemplar una construcció mil·lenària i una meravella del món. Uff, increïble.

En fi, em podria passar pàgines senceres explicant monuments, relatant anècdotes i curiositats, com per exemple, que la major part dels passatgers del creuer eren espanyols i sinó, italians, i que vam disfrutar d'un sopar de gala organitzat pels tripulants, on tots nosaltres havíem d'anar vestits amb roba típica del país.

La veritat és que em vaig divertir d'allò més. Egipte és un país captivador i ple d'enigmes, on a cada racó es pot amagar, enterrada sota tonelades d'arena del desert, restes mil·lenàries d'enorme bellesa i història. No sé, què més us podria dir? Que m'encantaria tornar-hi.

Cristina Grabulosa Hernández

VIURE LA VIDA AMB RAPIDESA

Els temps actuals, la vida moderna, ens han portat a viure la vida amb una rapidesa que sembla que ens falta temps per a tot.

Sovint pensem que l'existència és una cursa d'obstacles, en la que es tracta de córrer més que ningú, sense importar-nos trepitjar als altres, la qüestió és arribar els primers a no se sap quines metes. Els objectius que podem aconseguir amb rapidesa són els bons, al contrari, els que ens exigeixen més temps i esforç deixen de ser atractius.

No fa pas tant de temps que les persones es marcaven objectius a llarg termini i això donava sentit a les seves vides i a l'esforç quotidià. Era una manera de creure que allò que realment val la pena, acostuma a exigir un camí llarg per aconseguir-ho.

Els qui ja tenim una edat recordem com abans la gent vivia d'una altra manera, no diré pas més bé però sí amb un altre ritme. Sovint la principal preocupació era cobrir les necessitats més bàsiques com tenir un jornal per portar un plat a taula, amb unes jornades laborals de sol a sol, el rellotge no comptava. Els homes després de fer el jornal havien de buscar-se una altra ocupació, ja fos treballant la terra per obtenir els productes que hi conreaven com verdures o patates per passar l'hivern o bé fer hores extres en una altra feina. I no parlem de les dones que a més de les llargues hores a la fàbrica els hi tocava portar la casa, tenir cura de la mainada, rentar la roba a mà, cuinar etc., doncs bé, encara hi havia temps per relacionar-se, fer petar la xerrada amb els veïns i coneguts. A l'estiu, asseguts al carrer tot parant la fresca, a la botiga, al mercat, tot rentant la roba al safareig públic, al voltant de la llar de foc o l'estufa a l'hivern o mentre emplenaven la galleda o el cantí a la font del poble.

També per a la mainada la vida era més lenta, tot jugant per carrers i places a jocs innocents quan sortien de l'escola i sobretot a les hores quasi eternes de l'estiu.

Quan aquestes relacions cara a cara no eren possibles per la distància, eren substituïdes per una carta escrita amb tot l'afecte o amor, depenent a qui anaven adreçades. El telèfon no era a l'abast de tothom. La gent esperava l'arribada del carter portant notícies o la resposta d'algú que estava lluny, amb il·lusió. Les cartes eren llargues i es llegien a poc a poc. Es guardaven molt de temps –pot ser tota la vida– com si fossin petits tresors.

Ara hem substituït tot allò que exigeix calma i temps per altres coses més immediates. La televisió i l'ordinador ocupen el lloc dels llibres, potser algun dia arribaran a substituir-los.

El menjar ràpid ha pres el lloc a la cuina feta amb foc lent i molta paciència. Els joves s'han apuntat a maneres de comunicar-se ràpides i eficaces com el correu electrònic i també més impersonals com els SMS dels telèfons mòbils, amb un llenguatge molt empobrit i moltes vegades intel·ligible pels profans, perquè no deixen de ser unes poques frases que s'esborren molt aviat. Tenen el poder de la comunicació quasi instantània, són un bon invent per aconseguir que les persones es comuniquin amb una facilitat magnífica. És evident que hem guanyat amb rapidesa, però ens hem empobrit de paraules i expressivitat. Totes les coses tenen un preu. Ja ho sabem. Però és una llàstima que uns quants guanys hagin d'implicar, forçosament, unes pèrdues tan importants.

J.M.M.

TERRATRÈMOLS I VOLCANS

El passat dia 18 de novembre, tots els diaris, a primera plana, donaven la notícia d'un fort terratrèmol, de força 5 en l'escala de Richter, amb epicentre a Lourdes (França) que es va notar a molts indrets de Catalunya. Per sort no va provocar danys humans ni materials, només algun ensurt a qui el va percebre.

Aquest fet m'ha fet recordar un capítol del llibre "Anglès - Notes històriques" del Dr. Ramon Vinyes en el que fa referència a aquests fenòmens ocorreguts a les nostres contrades durant el segle XV.

Segons explica l'autor, la vall d'Anglès ha estat moltes vegades afectada pels terratrèmols, per la proximitat amb els volcans d'Olot, la Crosa i Lloret Salvatge. En conseqüència podem suposar que també es veuria afectat el nostre municipi, sobretot Sant Julià del Llor, la capella i el carrer vell i les cases del veïnat de Cabanyes, el que és actualment Bonmatí. En els anys 1347 i 1349 la terra ja va tremolar fortament, però els grans estralls foren causats pels moviments sísmics ocorreguts els anys 1427 i 1428.

Diu que documents guardats a l'arxiu del comte de Solterra a Girona, signats per l'escrivà major de la reial cúria gironina, en Joan Torrellas, deixen constància del terratrèmol ocorregut el maig de 1427: "Comensa tan gran terratremol, que en aquest Bisbat de Girona enderrochà un lloch ques deya Mer y Ozor, Anglès, Sant Feliu de Payrols e moltes cases e masos sircumbeins, e les gens hagueren de fer barraques defore e dormir alli ab ques repararen ab gran afany".

Segueix comentant que a la parròquia de Lloret Salvatge, s'obriren dues boques que llençaven pedres, aigua i terra pudenta i molts que en begueren varen morir i fins els ocells que passaven volant per damunt resultaven occits. Els peixos del riu sucumbiren tots. "Asó fou en los dits anys de 1427 i 1428. Asó Joan Torrellas siudadà de Vich viu totes las ditas cosas com es continuat "

Per la Candelera de 1428, Olot quasi desaparegué per efecte de la repetició d'erupcions volcàniques i terratrèmols, quedant en peus sols unes poques cases i morint molta gent. A Castellfollit el cataclisme matà 85 persones, a Camprodon 7, a Sant Joan de les Abadeses en moriren 40 i a Puigcerdà 140. També féu estralls a la Vall de Bianya. Santa Pau, el Mallol i Bas.

Que una altra nota dona fe que " ... en lany MCCCCXXVII comenza lo gran terratremol en aquesta terra, car totes les Esgleyas e edificis enderroza, e comensa en la vila e parrochia de Mer. Prop d'Amer "es feu una gran fresura que te en gir dues lengues de lonch". També s'hi obriren dues fogueres terribles que no permetien atansar-s'hi fins a dos tirats de pedra. Un altre forat vomitava una ona negra seguida de gran fetidesa que allunyà els ocells fins a una distància de quatre llegües. "... e vehent-hi algunes llengües de foch color blau, no sebrepujant molt sobre terra, sinó lo fum qui puja molt alt"

La gent fugia esporuguida cap a la muntanya i dormia en barraques.

El Jurats de Girona notificaren aquests fets al Rei Alfons IV de Catalunya, en carta que copiem gairebé íntegrament, per contenir dades molt curioses i interessants:

..." en diversos jorns del dit mes de març hic

son estats (terratrèmols) lo pus forts e terribles ... quax totes les gents han desamparades les cases, estan en tendes que han fetes en camps e patiscar lo monestir de monjos negres de Madona Santa Maria de Mer, un dissapte vers les onze hores de la nit a quinze del dit mes de març, caygué la esglèsia e partida del claustre fort soptadament e ab gran brugit. Molts homes de lo lloch de Mer, veeren homens vestits ab habits de monjos negres, e menaven gran brugit en l'àer de manera de trons. E per aquesta rahó M^o lo Abat e los monges e clergues faheren processó, dient devotes oracions e portant lo sagrat cors de Jhesu-Christ. E faent la via dels dits homens presumints esser mals esperits, fugiren e desaparegueren los dits mals esperits. Après entraren en la dita esglèsia e trobaren la pedra del altar major trossejada a la part esquerre, e en lo pilar on era posada la dita pedra, en una capsa de fusta de boix, han trobada l'Hostia Sagrada, la qual segons se presumeix, fou mesa per lo Rey Carles Maynes, en lo temps que feta per ell la conquesta de aquesta Vegueria (don foragità els moros), hedificà lo dit monestir, e ha passats de setcents setanta anys. E es trobada la dita Hostia aixi sencera, com lo jorn que fonch consagrada, sinó que un poch mudada de color sens màcula alguna. E en mitg del dit pilar s'es trobada una capsa de plom, segellada de quatre segells, hont havia moltes reliquies de Sants. E en la part era un petit pot de terra, ahont se presumeix fos estat mes lo sanguis en lo temps demont dit.

D'això Senyor, es feta informació per lo oficial de M^o lo Bisbe. Après. Senyor que la dita fonch segons dit es cayguda, son estades enderrocades totes les cases del dit monestir, e tots los alberchs e cases del dit lloch de Amer, que eran en setanta o vuytanta fochs, una molt forta capella de Sant Miquel ... es ver que totes les cases de la vall e lloch de Ozor se son enderrocades, e en lo castell de Anglès... moltes cases e casi tot lo castell, e moltes esglèsies de diverses parrochies, e

moltes torres e cases que eran molt forts, la reparació de les quals es inestimable.

En continent Senyor, que los dits terratremols hic continuaren, lo clero e totes les gents ab gran contricció, son recorregudes a la misericordia de Nostre Senyor Déu, continuant de nit e de dies solemnes processons e ab deuinis e longues oracions e ab plors e llagrimas, per les quals crehem placada per la intercessió de Madona Santa Maria e del gloriós cos sant de Mossen Narcis ...”

Comenta l'autor el contingut d'aquesta carta, dient que en la mateixa hi juga un bon paper la fantasia, però no deixa de contenir noves ben curioses.

Segueix dient que en el decurs del 1428, temps de terribles terratrèmols, creient que Déu els enviava per la punició de la blasfèmia, a Girona es prengué l'acord de castigar el blasfemador amb trenta assots, donats a la plaça pública. Si es reincidia, el culpable era assotat recorrent els carrers de la ciutat i si encara no es desacostumava del mal vici, l'infeliç era assotat sense mesura i li plantaven un garfi a la llengua.

És de creure que per aquestes nostres contrades s'implantaria el mateix sistema punitiu.

També en un altre llibre “Amer” del Dr. Jaume Marqués Casanovas es fa esment de les situacions viscudes al municipi veí, que les transcrivim traduint-les del castellà:

“El primer quart de segle XV transcorregué per la Vila d'Amer, com en el segle anterior, amb

TERRATRÈMOLS I VOLCANS

benestar i prosperitat en l'interior i excel·lents relacions amb l'exterior.

Però a partir de l'any 1427 va començar pel monestir i la vila un vertader calvari de calamitats successives que van ocasionar la ruïna material i el despoblament de la vall. Foren aquestes calamitats els terratrèmols, la guerra i la pesta.

Els terratrèmols es van anar repetint successivament a partir del dia 1 de març de 1427. A les onze de la nit del dia 15 de març va caure la volta, el teulat de l'església de Santa Maria i part del claustre, l'església de Sant Miquel i 70 o 80 cases de la vila.

Les cròniques del temps ponderen la ruïna dient que les construccions es trobaven arran de terra.

Per aquests mateixos dies es va esquarterar, amb un gran terrabastall, la muntanya que separa la vall d'Amer i Lloret Salvatge. De l'esquerda en sortien flamarades blavoses i vapor de sofre amb una forta i pudenta olor, que ocasionava la mort per asfíxia als que s'hi acostaven. La gent vivia en tendes i barraques als afores per la por que s'ensorressin encara més les seves cases i molts van marxar consternats per la pèrdua de bens materials i vides humanes.

Els Jurats de Girona van escriure als de Barcelona, al Rey a bisbes i arquebisbes, abats, priors i nobles suplicant ajudes i almoines per la reconstrucció.

Una descripció de l'estat de les esglésies de la vall, després dels terratrèmols, es pot veure en les actes de visita pastoral del bisbe de Girona i cardenal Joan de Casanova a la vila d'Amer. Mentre que en l'any 1423 hi havia deu monjos i sis sacerdots adscrits al monestir, en la visita del 1432 només hi havia cinc monjos presents i quatre sacerdots seculars. El bisbe visitador va trobar el temple i el monestir totalment destruïts i derruïts pel terratrèmol.

L'església de Sant Miquel es trobava en les mateixes condicions, totalment arrasada.

El culte es practicava en tendes o cabanes amb altars improvisats fins que el bisbe va ordenar la reconstrucció de l'absis de l'església de Santa Maria per celebrar els sants oficis. L'abat Raimundo Sagras (1418-1440) va su-

plicar ajuda al rei (Alfons V) que en 1429 va expedir un privilegi per la reconstrucció de la vila.

Malgrat els ajuts aconseguits per la reconstrucció dels danys soferts, els documents posteriors donen la sensació que els habitants abandonaven la vall i aquesta queda deshabitada i empobrida fins al punt que a la mort de l'abat Bernat Ferrer el 1445, no es va elegir nou abat per falta de rendes i el monestir va ser regit fins l'any 1448, per l'abat de Sant Pere de Galligans de Girona, en Bernat Caballeria.

També tenim constància de terratrèmols ocorreguts més recentment al nostre municipi i així ho escriu en Benet Valentí (e.p.d.) en el llibre "Bonmatí - Cronologia per a una Història"

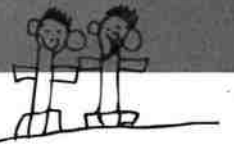
1852 – "El 28 de febrer, el rector de Sant Julià del Llor, Mateu Cadanet, deixa una nota que diu: "Estantme jo junt ab Llorens Ribrugent (Anglasell), en lo braser y en est quarto rectoral, sentirem un gran terremotu que tremolaba tota la casa, a fins en la cuina y terra firma. El 22 de mars, repetí lo terremotu y encara ab mes violencia, ab diferencia, que lo primer fou a les vuit hores i lo segon a las onsa del mati"

1880 – El rector de Sant Julià del Llor, Joaquim Ministrall deixa una nota que reproduïda literalment diu:

"El dia 4 de agosto a la ocho y cuarto de la mañana en esta rectoria se sintió un horacan o terremoto, que encontrandome en la Yglesia hizo un estruendo tan grande y tremoló en las paredes, que me espantó y salí para ver si habia caido alguna pared y no estando ningun desperfecto y preguntado a mi criada dijo que era lo mismo, conocí que era un terremoto. El dia 27 de junio a las siete de la noche otro terremoto mas ruidoso que el primero".

Així doncs, amb motiu d'una notícia recent hem fet un petit recorregut per la història del nostre poble i comarca, tot recordant uns fenòmens de la naturalesa que en el seu moment van provocar morts, destrucció, ruïna i misèria als habitants d'aquesta zona.

J.M.M.

SALUTACIONS DES DEL C/JORDI PUJOL

Als veïns del carrer Jordi Pujol, se'ls va passar una enquesta completament voluntària i anònima amb unes preguntes sobre el perquè de venir a viure a Bonmatí, i sobre l'acollida que han rebut per part dels vilatans. I aquestes són en general les impressions de 10 famílies nouvingudes.

On vivíeu abans?

Amer, Sta. Eugènia; Riells i Viabrea, Olot; Salt; St. Roc; Bescanó; Lloret i Girona.

Motius pels quals heu triat Bonmatí per venir a viure? Què us va atraure del poble?

Bonmatí té un munt de coses bones, que nosaltres apreciem: –És un lloc molt tranquil, amb molts espais verds, que t'ofereixen la possibilitat d'estar en contacte directe amb la natura, i aprofitar els caps de setmana gaudint d'una simple passejada o anant amb bicicleta. És magnífic fer deu passes i poder tocar els arbres, i respirar–.

Bonmatí està situat entre Olot i Girona, cosa que significa viure a prop, però a la vegada separats de la ciutat. –Vàrem venir a Bonmatí perquè queda enmig de la feina de la meua parella i del lloc on treballa jo–.

Bonmatí és un poble petit, amb poqueta gent, cosa que et facilita la coneixença amb la resta dels habitants, i això fa possible el contacte i la relació, a diferència de la ciutat.

Com us heu sentit en arribar aquí? Com us han rebut?

Des de l'arribada al poble, tot han estat nervis i emocions. Hem estat els estranys durant un temps – Al principi ens sentíem una mica com els nouvinguts o "els de fora", ho senties dir a la gent... "els de les cases amb problemes", però en general ens han rebut cordialment–.

Uns veïns comenten: –Quan encara no vivíem aquí i veníem un cop per setmana a veure les cases, ja coneixíem a una dona gran que tot passejant es parava al nostre costat i ens posàvem a parlar davant les cases–.

–També ens han rebut molt bé des del principi a totes les botigues, ningú a tingut cap reacció estranya amb nosaltres, ben al contrari–.

Creieu que aviat deixareu de sentir-vos nouvinguts, i us sentireu un més del poble?

–Jo ja em considero un més del poble–, comenta un veí, - I jo, comenta una veïna, no he tingut temps de relacionar-me amb gaire ningú perquè entre que treballa a fora i que marxo aviat i arribo tard, no em dóna temps, just, anar a comprar quatre coses i prou. Crec que tot això serà diferent quan tingui fills i vagin a l'escola, llavors coneixeré altres pares i serà tot més natural–.

–Jo vull explicar un exemple d'hospitalitat– comenta un veí del carrer, –Vull donar les gràcies als homes encarregats del manteniment del poble i al tinent d'alcalde, ja que vaig tenir un problema amb el clavegueram i com a conseqüència se'm va inundar el garatge, i ells van venir i van fer tot el possible per solucionar el problema. De veritat, tant jo com la meua dona, els hi estarem sempre molt agraïts per l'amabilitat i per la rapidesa amb la que varen actuar–.

Comenteu un aspecte positiu

– Que per ser un poble petit està molt ben comunicat pel que fa a les carreteres, i més ho estarà si al final es fa la variant fins a Sant Gregori– .

– Que tens de tot en el poble, pel que fa a primeres necessitats, està ben cobert amb botigues, no li falta de res–.

Comenteu un aspecte negatiu

–Jo trobo que hi ha molt mala combinació d'autobusos per anar a Girona, o a Anglès. Jo no tinc cotxe i la meua filla tampoc, i quan ha d'anar a treballar ha de marxar o molt abans o ja tan tard que no arriba a les 5 a la feina. Això per a nosaltres ha estat un problema, en diferència a quan vivíem a Sta. Eugènia i podíem anar a peu a tot arreu–.

–Jo també voldria fer saber que pel nostre carrer passen els cotxes molt ràpid i derrapen a la corba de l'envelat. Això ens ha fet pensar que convindria posar un parell de badéms per que la gent circuli més a poc a poc, sinó algun dia passarà una desgràcia–.

Altres coses que vulgueu comentar

Tots coincidim en afirmar que hem trobat molts bons veïns i amics en aquest grup de novinguts del carrer Jordi Pujol, i tot i que els principis sempre són molt eufòrics i tothom es relaciona amb tothom i després les coses es refreden, el que compta és que sempre puguem comptar els uns amb els altres i ens puguem ajudar i ens respectem.

—Jo estic molt contenta d'els veïns que tinc, a més, tots, exceptuant jo i el meu home, són parelles joves, i ja tinc ganes de veure com totes les noies es queden embarassades i el carrer llavors serà una alegria, ple de nens, i ja veig que em tocarà en més d'una ocasió fer de iaia de més d'un—.

—En fi, només dir que venir a viure a Bonmatí és una de les millors decisions que he pres a la meua vida, i segurament parlo per molts dels meus veïns—.

Anna Marcó Vilaró
Veïna del carrer Jordi Pujol

ARTISTES LOCALS

Com ja sabeu hem iniciat la reproducció, a portada, d'obres d'artistes locals. Per tant, fem una crida a totes i a tots els qui vulguin veure publicada la seva obra a la revista.

LES CONSERVES CASOLANES

Quan l'home aprengué a treballar la terra, no sols li calia conservar les llavors, sinó també guardar allò que havia collit. Per tan podríem dir que la conservació dels aliments és una de les descobertes cabdals de la humanitat.

Avui us oferim unes senzilles conserves casolanes, record d'una activitat antiquíssima, que havia estat quasi un ritual a casa nostra.

COL EN VINAGRE:

Ingredients: Un cap de col ben blanc, sal, vinagre i aigua.

Talleu la col en tires fines i escaldeu-la en aigua bullent. Un cop escaldada, poseu-la en un pot, alternant capes de col i sal fina, sense emplenar-lo del tot. Prepareu una barreja de vinagre i aigua a parts iguals i acabeu d'omplir el pot i ja es pot tapar. Al cap d'una setmana ja es pot fer servir per les amanides.

PEBROT ESCALIVAT:

Ingredients: Pebrots vermells, oli d'oliva i sal.

Escaliveu els pebrots, peleu-los i talleu-los en tires. Poseu les tires de pebrot escalivat dins els pots amb una mica de sal i cobriu-los amb oli. Tapeu-ho i deixeu-ho reposar uns quants dies. El resultat és excel·lent.

PÈSOLS AL NATURAL:

Ingredients: Pèsols, bicarbonat, aigua i sal

Desgraneu els pèsols i bulliu-los durant dos o tres minuts. Un cop freds es posen en pots de vidre amb una cullerada de bicarbonat, per cada quilo de pèsols, abans de desgranar.

Tanqueu els pots i feu-los bullir al bany maria, durant dues hores.

TOMÀQUETS EN VINAGRE:

Ingredients: Tomàquets madurs, vinagre i sal.

Cal triar uns quants tomàquets madurs, però que siguin forts. S'han d'escaldar durant dos o tres minuts i un cop freds els pelarem. Els posarem en pots que acabarem d'omplir amb vinagre i un pols de sal. Si en fem poca quantitat es pot guardar així mateix durant un parell de mesos, si en fem molta quantitat és millor esterilitzar-los.

CIRERES EN ALMÍVAR:

Ingredients: Cireres, almívar normal. (Fet amb 400 g. de sucre i ½ litre d'aigua).

Es renten les cireres i els hi traurem les cues. Un cop netes es deixen escórrer i si cal es poden eixugar amb un drap net, i ja es poden posar dins els pots amb l'almívar calent, procurant que no quedin plens del tot. Tancarem els pots i els posarem a esterilitzar durant un quart, en aigua bullent. Quan siguin freds els guardarem.

Aquesta mateixa recepta serveix per conservar maduixots.

PRÉSSECS EN ALMÍVAR:

Ingredients: Préssecs grocs, almívar lleuger (fet amb 400 g. de sucre per litre d'aigua).

Escaldarem els préssecs en aigua bullent, perquè la pell s'obri. Tot seguit els posarem en aigua freda i els pelarem i partirem pel mig traient-ne el pinyol. Ja els podem posar dins els pots, cobrint-los amb l'almívar calent. Els esterilitzarem en aigua bullent durant un quart i un cop freds els guardarem.

ELS MESTRES DE LA REPÚBLICA

RAIMON PORTELL
SALOMÓ MARQUÈS
Pàgines: 184
Mides: 16 x 23

Enquadernació: Tapa dura amb sobrecoberta

Quan l'analfabetisme era un mal crònic que semblava que no tenia remei. Quan no hi havia escoles per a tothom i milers de nens corrien pels carrers, malnodrits, amb la salut precària. Quan no hi havia espais per jugar i hi havia una manca d'higiene i de cultura, va néixer una generació de mestres que, amb el referent d'Europa, va crear una escola nova i moderna adaptada als nous temps. La gran innovació d'aquesta nova pedagogia era el respecte a l'infant, els seus temps, els seus ritmes, la seva capacitat d'entendre l'entorn, apropiar-se'n i construir-se'n una imatge. Els nens deixaven d'estar lligats a la taula recitant com lloros per parlar i escriure sobre allò que els envoltava. Era una escola laica i mixta que volia respectar l'opció religiosa de cadascú, sense imposicions, sense la missa diària.

Els mestres de la República és, doncs, un homenatge a totes aquelles persones que van lluitar per construir una escola nova que formés ciutadans lliures, cultes i amb veu pròpia.

LA SAVIESA DEL COS

ARMAND PUIG
FR. TORREALBA
Pàgines: 152
Col·lecció La Mirada, 75
EDICIONS PROA
Any d'edició: 2006

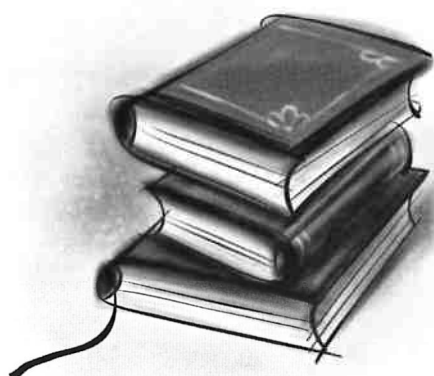
Ens preocupa la imatge externa de nosaltres mateixos i potser ens inquietem de veure que els models estètics que se'ns proposen no s'adiuen amb la realitat que vivim en el dia a dia. L'obsessió pel cos perfecte, pel cos ideal, pot ser font de maledars i patiments; fins i tot, a voltes, deriva en trastorns alimentaris i malalties greus. Necessitem una saviesa que ens orienti cap a una relació equilibrada amb el propi cos i amb el cos dels altres. El cos és un do, un àmbit de relació i de bellesa. És, sobretot, llenguatge, un espai de comunicació entre persones. En aquest llibre es proposa una ètica del cos centrada en el respecte, la cura i, també, l'acceptació de la seva fragilitat.

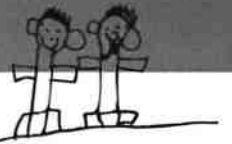
MIQUEL MARTÍ I POL VIDA I POESIA

ALEX BROCH
XEVI PLANAS
Pàgines: 288
Col·lecció Perfil, 71
EDICIONS PROA
Any d'edició: 2006

Miquel Martí i Pol no és tan sols l'autor d'una de les obres poètiques més llegides de la literatura catalana del segle XX, sinó també una de les figures intel·lectuals més versàtils del nostre panorama cultural. L'aproximació biogràfica de Xevi Planas, amb una abundant documentació fotogràfica, evoca la impressionant activitat que va desplegar com a poeta, narrador, cantautor i militant de plataformes polítiques i de lluita social. Pel que fa a la seva obra, Àlex Broch ha fet una relectura atenta dels poemes i ha trobat claus noves per entendre la vida i la poesia de Martí i Pol.

ENLLOC COM A CASA

Fundació Pere Tarrés

Pàgines: 136
Mides: 13,5 x 21
EDICIONS PROA
Enquadernat: Rústica

Teniu a les mans el llibre que, per primera vegada, proporciona als pares i mares tots els recursos i orientacions per a jugar a casa amb els fills sense deixar d'aprendre. Estar a casa deixarà de ser un problema a les èpoques de l'any amb menys llum. Un grup d'educadors i educadores de la Fundació Pere Tarrés, especialistes en aquesta matèria, ens mostren a Enlloc com a casa diferents activitats per jugar en família i és que el joc dona plaer i desperta en l'infant un gran ventall d'emocions cabdals en el seu procés de creixement. Jugar és créixer!

Juguem a la cuina | Aprofitem els objectes | Amb els pares m'ho passo bé | Ser pòlit no és avorrit. Hàbits d'higiene | Màquines i aparells | Jocs per anar a dormir | Ajudem a les feines de casa |

AIXÍ ÉS EL MEU DIA

Thando Maclaren
Il·lustracions d'Olivia Villet

Traducció de David Montserrat

Pàgines: 14
Mides: 22,5 x 24,5
EDITORIAL "LA GALERA"
Col·lecció: "llibre joc"

Quatre nens d'arreu del món ens expliquen com és un dia de la seva vida. En Joan és català, la Keiko és japonesa, l'Aixraf és del Marroc i la Bibi de Guyana, un país de l'Amèrica del Sud.

Tots quatre esmorzen, van a escola, dinen, juguen, estudien, tenen amics, sopen i se'n van a dormir. I tots quatre són diferents, però potser no tant com sembla...

Un llibre amb finestretes que mostra la diversitat del planeta.

LA LLEGENDA DE LA SERP

M.T. ANDERSON
Traducció de Raquel Solà
Pàgines: 36
EDITORIAL JOVENTUT
Any d'edició: 2006

En un poblet de pescadors de Massachusetts, als Estats Units, l'agost de 1817, molts veïns van assegurar que havien vist una serp marina enorme nedant prop de la costa. Tot i que, al principi, els habitants de Gloucester estaven esporuguits per la presència de la criatura, finalment, es van acostumar a la seva nova veïna. Encara que molta gent va anar cap allà per estudiar i caçar la serp, la criatura no es va deixar capturar. En aquell temps, la serp marina va ser, i encara continua essent, un misteri absolut.

A PARTIR DE 7 ANYS

EL COR DAMUNT LA SORRA

Jordi Llompart

Il·lustracions de Glòria Llompart

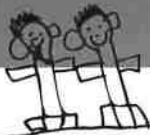
Pàgines: 60
EDITORIAL "LUMEN"
Any edició: 2006

"Perquè existim? Perquè vingui algú i ens regui de tant en tant."

A un nen que existeix mai no se'l pot obligar a ser diferent de com és. No es pot triar com és perquè tots els nens, cadascun d'ells, són diferents, i només ells decideixen com són. No hi ha camins o dreceres que et tornin al passat. Tampoc no hi ha segons, minuts, hores o dies per arribar-hi. S'hi és o no s'hi és, i ningú no t'hi pot tornar.

Obre bé els ulls per veure coses boniques; n'hi ha tantes com gran és el món.

SI MENGES UNA LLIMONA SENSE FER GANYOTES

SERGI PÀMIES
QUADERNS CREMA
Col·lecció: "Mínima"
Pàgines: 142
Any d'edició: 2006

Als vint contes de si menges una llimona sense fer ganyotes s'hi barregen situacions quotidianes i fantàstiques que aprofundeixen en emocions comunes. L'amor no correspost, la desconfiança, els lligams familiars, l'excés de solitud o de companyia són alguns dels elements que identifiquen aquest llibre. Amb una mirada irònica, penetrant i continguda, Sergi Pàmies tracta de les servituds d'uns personatges vulnerables, esclaus d'unes circumstàncies, com les llimones, combinen l'acidesa amb les propietats refrescants.

L'autor barceloní ha trigat sis anys a enllestir un nou recull de contes a Quaderns Crema. Aquest és el cinquè recull de contes que publica Pàmies, després de T'hauria de caure la cara de vergonya, Infecció, La gran novel·la sobre Barcelona i L'últim llibre de Sergi Pàmies. També és autor de les novel·les La primera pedra, L'instint i Sentimental.

Sergi Pàmies ha estat guardonat amb diversos premis; Premi de la Crítica Serra D'or; Premi Icaro; Premi Prudenci Bertrana; traduït al francès, al castellà i a l'alemany i col·laborador regular en diversos mitjans de comunicació.

EL GRAN LLIBRE DELS OFICIS PERDUTS

JORDI PABLO GRAU
Pàgines: 256
EDICIONS 62 S.A.
Any d'edició: 2006

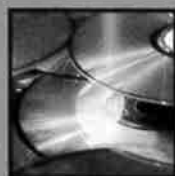
El Gran Llibre dels Oficis Perduts és un mosaic on s'hi troben reflectits oficis d'abans, però vius encara en la memòria col·lectiva. Entre les moltes possibilitats, s'han escollit 30 oficis de la nostra història recent, alguns ja desapareguts, com el de segador, moliner, vaquer, trementinaire, carboner, pintor decorador, espardenyer, titellaire, dida, sereno, drapaire... Cada ofici es presenta amb tota la seva riquesa i complexitat: descripció general del seu origen i evolució, principals productes i serveis associats, tècniques artesanals que utilitzaven, eines i procediments, context social en el qual cal emmarcar cada tasca, etc.

Amb totes aquestes dades s'ha aconseguit una estampa necessàriament parcial però força fidedigna del què era la vida de les persones amb cada un dels oficis descrits. D'aquesta manera, a través de tots aquests oficis perduts avui, però que semblaven del tot quotidians als nostres pares, és possible aprofundir i conèixer millor la nostra pròpia història i el nostre propi present.

NOTA DE REDACCIÓ:

Les pàgines de l'AMIC són obertes a tothom, de manera que qualsevol persona que vulgui col·laborar-hi o emetre la seva opinió, pot lliurar els originals, preferentment amb disquet o CD, a qualsevol membre de la redacció o bé a l'Ajuntament.

És imprescindible conèixer la identitat de l'autor, encara que si ho prefeix es pot publicar amb pseudònim.

IMPREMTA PAGÈS

Impressió - Cartelleria
Disseny Gràfic
Preimpresió - Troquelats
Plastificats...
**FABRICACIÓ PRÒPIA
DE PAPER PER A ORDINADOR**

c/ de Can Planes
Paratge ca n'Aulet, s/n
17160 ANGLÈS (Girona)
Telèfon 972 42 01 07 (4 línies)
Fax 972 42 22 67
E-mail: pages@impremtapages.com
admi@impremtapages.com

CAVALCADA DE REIS 2007

2007

